

OB PRAZNIKU REPUBLIKE

Že od nekdaj si je človek, vsaj v svoji fantaziji, zastavljal cilje in želje, ki jih v določenem zgodovinskem obdobju ni bilo moč uresničiti. Kolikor bolj so bile te želje in cilji povezani z resničnimi interesi ljudi, ki so se bili pripravljeni zanje žrtvovati, toliko več možnosti je bilo, da bo vsaj del teh želja in ciljev uresničen. In kolikor bolj so ti cilji zagotavljali srečo in resnično svobodo za človeka in človeštvo, toliko bolj je hrepenel po trenutku, ko se bo vse to uresničilo. Sreča in svoboda pa sta nedeljivi.

Nobeno pomembno zgodovinsko dejanje ni bilo storjeno zaradi dejanja samega, ampak je bilo le sredstvo in rezultat človeških interesov in hotenj, da se v neki družbeni skupnosti dosežejo določene spremembe. Pomembnejše ko so bile posledice tega dejanja za človeštvo, večji zgodovinski pomen so mu pripisali in skrbneje so zabeležili datum. To velja tudi za 29. november pred štiriinšestdesetimi leti. To je rojstni dan republike, ki ga s ponosom proslavljamo vsi jugoslovanski narodi. V nekem smislu predstavlja krono skoraj triletnega narodnoosvobodilnega in revolucionarnega boja jugoslovanskih narodov. Drugo zasedanje AVNOJ-a nam s svojimi sklepi, kot zgodovinsko dejanje predstavlja revolucionarno uživetje interesov jugoslovanskih narodov. Vendar to ni bil končni cilj naših hotenj, ampak le trenutek za preverjanje tistega, kar smo že dosegli in načrtovanje še nedoseženega. Naš cilj je popolna osvoboditev človeka in človeštva. Tudi sprejem zakona o združenem delu ni cilj, ampak samo sredstvo za hitrejšo osvoboditev človeka. Osvoboditev od vseh vrst odtujitev, v prvi vrsti odtujenosti od dela.

Ta naš končni cilj pa ni dosegljiv samo z našimi hotenji, odvisen je tudi od hotenj drugih narodov, od človeštva kot celote. Odvisen je od hotenj delavskega razreda vsega sveta. Doseči ta cilj pa pomeni, boriti se za mir v svetu, boriti se za ukinitve blokvske delitve sveta, boriti se za popuščanje napetosti v svetu, boriti se proti lakoti in vsem vrstam agresij ter kopičenju vseh vrst orožja.

Vse to pa pomeni v lastni domovini uresničiti tisto, po čemer se zgledujejo drugi, s čimer si pridobivamo tako velik ugled v svetu. To je, ustvariti napredno in vsestransko svobodno socialistično skupnost, ki zna braniti svojo neodvisnost in želi enakopravno sodelovati z vsemi narodi sveta.

To pa hkrati nalaga konkretne naloge vsakomur od nas, slehernemu delovnemu človeku in občanu.

Razvoj socialističnega samoupravljanja in našega političnega sistema ni stvar peščice funkcionarjev, pa tudi ne stvar samo te ali one družbenopolitične organizacije. Sreče ne more dati človeku niti država, pa če tudi je še tako demokratična, pa tudi ne nobena politična organizacija, srečo si gradimo sami, s tem, ko lahko resnično odločamo o svojem položaju in rezultatih svojega dela, s samoupravljanjem.

Praznik republike 29. november mora biti vsako leto korak naprej tudi v razvoju samoupravljanja. Biti mora vsako leto lepši, bogatejši in srečnejši za vse delovne ljudi in občane v Jugoslaviji. Ponosni smo lahko na to, kar smo v tem kratkem času ustvarili skoraj iz nič, vendar se ne smemo ustavljati tam, kjer smo.

Praznovati dan republike pomeni odločno se zavzemati za napredek družbe, krepitev socialistične demokracije, pomeni krepitev svobode. Vse to pa zahteva ustvarjalnost in angažiranost vseh.

Le tako si lahko zaželimo srečni praznik.

TONE ŠELIGA,
sekretar Občinske konference SZDL
Velenje

V dneh od 27. do 29. decembra 1942 je bila na prvem kongresu Združene Zveze antifašistične mladine Jugoslavije (USAOJ) v Bihaću ustanovljena Zveza pionirjev Jugoslavije.

25. letnico ustanovitve Zveze pionirjev Jugoslavije bomo nadvse slovesno proslavili tudi v občini Velenje, slavlje pa bomo združili s praznovanjem dneva republike.

Te dni sprejemajo pionirski odredi na osnovnih šolah v svoje vrste nove člane, učence prvih razredov osnovnih šol. Na velenjskih osnovnih šolah bodo sprejeli v Zvezo pionirjev 445 novih članov, v Šoštanj 118, v Šmartnem ob Paki pa 41.

Franc Leskošek - Luka častni občan

Delegati vseh treh zborov skupščine občine Velenje so na ponedeljkovi skupni seji z velikim navdušenjem sprejeli predlog komisije za podeljevanje priznanj in nagrad, da se tovarišu Francu Leskošku-Luki podelijo najvišja občinska priznanja in ga proglasi za častnega občana

Delegati vseh treh zborov skupščine občine Velenje so na ponedeljkovi seji izrekli vso podporo, da se jubileju podelijo najvišja priznanja občine, saj ima tovariš Franc Leskošek-Luka, kot je na skupščini dejal Ivan Pukl - sekretar izjemne zasluge za revolucionarno delavsko gibanje in je prispeval velik osebn delež k naprednemu sindikalnemu gibanju.

Vlado Videmšek, predsednik OK ZSMS Velenje je dejal, da je lik tovariša Leskoška mladim svetel vzor in da so mnoge njihove akcije v občini neposredno združene z njegovim imenom.

Na skupščini so spregovorili še mnogi drugi, velenjski pionirji, dijaki gimnazije, delegati krajevnih skupnosti in zbora združenega dela, vsi s prepričanjem, da je to priznanje delček skromne zahvale velikemu revolucionarju in borcu za vse, kar je prispeval naši socialistični revoluciji, k razvoju naše socialistične samoupravne družbe in za to, kar je storil za razvoj naše občine in mesta Velenja.

Veliko pozornosti, svojega dela in pobud, saj je praktično v sleherni objekt povezana tudi njegova misel, kako naj čimbolj odigra svojo družbeno vlogo. Se več! Mnogo je objektov, za izgradnjo katerih pobudnik je bil prav tovariš Franc Leskošek-Luka. Prav to pa je dokaz, kako tesno je živel z razvojem Velenja in naše občine, se veselil naših uspehov in nas spodbujal, ko smo doživljali neuspehe.

Tudi občinski sindikalni svet Velenje je na seji izrekel vso podporo, da se jubileju podelijo najvišja priznanja občine, saj ima tovariš Franc Leskošek-Luka, kot je na skupščini dejal Ivan Pukl - sekretar izjemne zasluge za revolucionarno delavsko gibanje in je prispeval velik osebn delež k naprednemu sindikalnemu gibanju.

Vlado Videmšek, predsednik OK ZSMS Velenje je dejal, da je lik tovariša Leskoška mladim svetel vzor in da so mnoge njihove akcije v občini neposredno združene z njegovim imenom.

Na skupščini so spregovorili še mnogi drugi, velenjski pionirji, dijaki gimnazije, delegati krajevnih skupnosti in zbora združenega dela, vsi s prepričanjem, da je to priznanje delček skromne zahvale velikemu revolucionarju in borcu za vse, kar je prispeval naši socialistični revoluciji, k razvoju naše socialistične samoupravne družbe in za to, kar je storil za razvoj naše občine in mesta Velenja.

Veliko pozornosti, svojega dela in pobud, saj je praktično v sleherni objekt povezana tudi njegova misel, kako naj čimbolj odigra svojo družbeno vlogo. Se več! Mnogo je objektov, za izgradnjo katerih pobudnik je bil prav tovariš Franc Leskošek-Luka. Prav to pa je dokaz, kako tesno je živel z razvojem Velenja in naše občine, se veselil naših uspehov in nas spodbujal, ko smo doživljali neuspehe.

Prireditve

Petek, 25. novembra 1977:
10.00 Odprtje centralnega skladišča trgovske in proizvodne organizacije združenega dela ERA v Velenju;

13.00 Zaključek 1. faze izgradnje temeljne organizacije združenega dela Zamr-zovalniki tovarne gospodinske opreme Gorenje v Velenju

Sobota, 26. novembra 1977:
10.00 Zaključek 2. faze izgradnje temeljne organizacije združenega dela Mali gospodinski aparati tovarne gospodinske opreme Gorenje v Nazarjih;

19.30 Festival revolucije in glasbe - gostovanje simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije v domu kulture v Velenju

Četrtek, 1. decembra 1977:

19.30 Koncert Komornega zbora „Pro musica“ in ansambla stare glasbe iz bratske občine Subotica v domu kulture v Velenju.

Za 29. november - rojstni dan nove samoupravne socialistične Jugoslavije čestitajo vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje

Skupščina občine Velenje
Izvršni svet Skupščine občine Velenje
Občinska konferenca SZDL Velenje
Občinska konferenca ZKS Velenje
Občinski svet ZSS Velenje
Občinska konferenca ZSMS Velenje
Občinski odbor ZZB NOV Velenje
Občinski odbor ZRVS Velenje

Priznanja tudi tovarišicam

Pod geslom „Kdor dobro knjigo prebere, cekin pobere“ so na osnovni šoli Miha Pintar – Toledo v Velenju pretekli teden pripravili proslavo, s katero so proslavili deseti jubilej Kajuhove bralne značke. Za to priložnost jih je obiskal tudi priljubljeni pisatelj in eden izmed pobudnikov bralne značke Leopold Suhodolčan, med gosti pa so bili tudi predstavniki občinske zveze prijateljev mladine, občinske izobraževalne skupnosti in krajevne skupnosti Velenje – Smartno.

Prvo leto tega priljubljene tekmovanja je prejelo Kajuhovo značko na šoli 231 učencev, letos v jubilejnem letu pa se je to število več kot podvojilo, saj so podelili značke 496 učencem. V vseh desetih letih pa je na tej velenjski osnovni šoli prejelo Kajuhovo bralno značko kar 3943 učencev, ki so skupaj prebrali blizu 16.000 knjig. Da akcija tako uspešno poteka pa so seveda zaslužni tudi tovarišice, ki veliko prostega časa namenijo prav temu gibanju, edina nagrada pa jim je zadovoljstvo, da vsako leto

več mladih prejme bralno značko. Med letošnjo proslavo Kajuhove bralne značke je ravnatelj osnovne šole Miha Pintar Toledo izročil simbolična knjižna darila devetnajstim tovarišicam, med njimi je tudi en tovariš, kot priznanje za njihovo sodelovanje pri tej akciji. Ta gesta šole zasluži nedvomno vse priznanje, saj so menda med edinimi, ki so se posebej spomnili tudi prizadevnih učiteljev oziroma učiteljev. Elfrida Ambrožič in Stane Žula pa sta v imenu Zveze prijateljev mladine občine Velenje izročila posameznim tovarišicam posebna občinska priznanja.

Seveda je mladim bralcem spregovoril tudi pisatelj Leopold Suhodolčan. Za uspešno branje jim je čestital v imenu Zveze bralnih značk Slovenije ter v imenu slovenskih pisateljev ter ob tem naglasil, da je pomembnost te akcije v tem, da učenci ostanejo resnično zvesti knjigi, ne pa da je to le trenutno navdušenje, da postane knjiga njihova nenehna spremljevalka oziroma da vztrajno spoznavajo njeno bogastvo.

Učenci so najprej pripravili kviz o delu in življenju partizanskega pesnika Karla Destovnika Kajuha (najboljši je bil 8. b razred), z velikim zanimanjem pa so prisluhnili tudi Leopoldu Suhodolčanu, ki jim je prebral nekaj svojih zgodbic.

Tovariško srečanje invalidov

Pred dnevi so invalidi iz Siska obiskali člane društva invalidov občine – Gostje so si z velikim zanimanjem ogledali nekatere delovne organizacije in znamenitosti občine – Zadovoljni in polni nepozabnih vtisov so se vrnil domov

V okviru tovariških srečanj, ki jih v počastitev dneva republike letos organizirajo društva invalidov so bili pretekli teden pri Društvu invalidov Velenje na obisku invalidi iz Siska, in to pretežno vojaški vojni invalidi in pa invalidi iz železarne Sisak ter rafinerije Sisak. V delegaciji 27 invalidov je tako bilo kar pet prvoborcev in nosilcev spomenice 1941 in to Djura Krasulja, Duško Krunić, Stevo Lovreković, Nikola Dejanović in Djura Ugarković. Delegacijo je vodil tov. Dragan Nenadić, predsednik ZZB NOB v Sisku. V delegaciji je bila tudi borka Mira Kačari.

Gostitelji so tovariše iz Siska popeljali na ogled delovne organizacije VINO v Smartnem ob Paki, kjer jim je kolektiv priredil krajši sprejem. Nato so obiskali še Keramično Gorenje. Po kosilu, ki so ga gostje imeli v NAMI Velenje, so si gostje ogledali Titov trg in nato peš odšli na velenjski grad. Zvečer so bili na večerji v vili Herberstein, kot gostje delovne organizacije DOM Velenje.

V nedeljo so bila na sporedu športna srečanja, o katerih poročamo v športni rubriki. Gostje so ta dan imeli kosilo v Domu za organizirano varstvo ostarelih, kjer so jih prav tako prisrčno pozdravili. Polni nepozabnih vtisov in s kupom skromnih daril in spominčkov iz

Velenja so se invalidi iz Siska v nedeljo pozno popoldne vrnil domov. Od vseh spominčkov so bili najbolj veseli tistih, ki so jim jih izročili pionirji IV. osnovne šole. Vsem, ki so kakorkoli pomagali

pri tem sprejemu, zlasti pa osrednjemu pokrovitelju tega srečanja, delovnemu kolektivu Projektivnemu biroju v Velenju, gre zasluga, da so se invalidi, zlasti pa prvoborci počutili v Velenju kot domačini. To

zahvalo je v imenu gostov izrekel tov. Djura Krasulja, ki je kot major 23. srbske udarne brigade v maju 1945 šel tudi skozi našo dolino!

BRATSKI VRTIČI

Na pobudo „Ustanove za dnevni boravak dece“ iz Vukovara so se pred dvema letoma vzgojnovarstveni zavodi iz Vukovara, Cetinja, Ohrida, Banja Luke, Šabca in Velenja odločili za nadaljnje sodelovanje.

Doslej so se vzgojiteljice teh bratskih vrtičev srečale že dvakrat, srečanja pa so dala zelo pozitivne rezultate, tako pri izmenjavi delovnih izkušenj, kot na medsebojnem spoznavanju, zblizevanju in razvijanju bratstva in enotnosti.

Zadnje srečanje je bilo konec prejšnjega meseca v Banja Luki, organiziral pa ga je „Center za predšolsko vaspitanje in obrazovanje“. Srečanje je imelo delovni značaj, poleg tega pa so gostitelji organizirali tudi zgodovinski ogled mesta in bližnje okolice. Za vse člane delegacij so pripravili material na temo:

normativna aktivnost predšolskih ustanov, Zakon o združenem delu, s poudarkom na delitvi osebnih dohodkov in uspehih dela, podan pa je bil tudi referat: Možnosti izdelave didaktičnih sredstev za otroke in za delo z otroki.

V razpravi je naša delegacija aktivno sodelovala, saj je vzgojno varstveni zavod Velenje v zadnjem času naredil zelo veliko in so lahko velenjske vzgojiteljice mnogo povedale o svojih izkušnjah pri delu z mladimi.

Po končanem delovnem programu so si ogledali Mrkonjič grad, Muzej ZAVNOBIH, Jajce – muzej II. zasedanja AVNOJ, hidroelektrarno Jajce, spomenik padlim krajiščnicam nad Banja Luko, sprejel pa jih je tudi predsednik občine Banja Luka Živko Radišić, ki jim je govo-

ril o razvoju občine in doseženih rezultatih ter planih razvoja otroškega varstva na njihovem področju.

Kot je dejala ravnateljica velenjskega vzgojnovarstvenega zavoda Majda Gaberšek so gostitelji to srečanje dobro organizirali. Takšno sodelovanje je potrebno še razvijati, ker poleg izmenjave delovnih izkušenj, jih takšne manifestacije zblizujejo in razvijajo geslo naše revolucije – bratstva in enotnosti med narodi.

Na zadnjem srečanju pa so si dogovorili tudi, da bo vsak teh bratskih vrtičev poslal pet likovnih delov, vsak vrtič in ob 29. novembru bodo pripravili povsod likovne razstave, tako tudi v Velenju.

Ocena delovanja delegatskega sistema – sestavina predvolilne aktivnosti

Odločanje s preglasovanjem se vedno bolj umika takšnemu načinu dela, kjer je skupščina po eni strani mesto povezovanja in usklajevanja vseh aktivnosti v temeljnih organizacijah in skupnostih, ki se preko občinske skupščine vključujejo v odločanje na višjih nivojih. Brez dvoma lahko trdimo, da se je v preteklem obdobju delovanje občinske skupščine bistveno spremenilo in da je prisoten v odločitvah in uveljavljanju interes delovnih ljudi in občanov.

Ker je prav občinska skupščina tisti nivo, kjer se da zaradi materialnih, strokovnih in drugih pogojev najbolje prikazati prednost in kvaliteta delegatskega sistema je nujno, da opozorimo na nekaj vprašanj, ki jim bo potrebno v bodoče posvetiti več pozornosti in kjer bo morala skupščina svoje delo še dopolniti:

Vseskozi že ugotavljamo, da bo potrebno dosledneje uveljaviti ločena zasedanja zborov (to sta potrdili tudi obe oceni o uresničevanju delegatskega in skupščinskega sistema, ki jih je obravnavala občinska skupščina), čeprav se vedno ne moremo preiti oziroma se ločiti od stare prakse. Ločene seje zborov zagotavljajo vsebinsko bogatejšo razpravo in hkrati možnost za podrobnejše obravnave posameznih točk dnevnega reda in omogočajo istočasno manjšo odsotnost delegatov z dela. Izgovore, da je najracionalneje istočasno opraviti skupno sejo vseh treh zborov občinske skupščine, bomo prisiljeni pozabiti že zaradi tega, ker se bo z naslednjim mandatom nujno povečalo število delegatov v zboru

zdrženega dela, verjeno pa tudi v ostalih dveh zborih.

Ce ocenjujemo razprave na sejah občinske skupščine lahko zasledimo precejšnjo neusklajenost stališč delegatov pri opredeljevanju do posameznega problema oziroma predlagane rešitve, pa četudi so delegati mnogokrat iz ene in iste delovne organizacije, kjer je več tozgov. To dokazuje, da bodo morale v bodoče delegacije posameznih tozgov iste delovne organizacije vsaj toliko sodelovati med seboj, da ne bodo prihajale pred skupščino s popolnoma nasprotujočimi si stališči in brez argumentov. Prav pri tem vprašanju pa se bodo morale precej angažirati družbenopolitične organizacije.

Zaradi premalo razmejenih pristojnosti med delegatsko skupščino in upravnimi organi občinske skupščine pogostoma prihaja do negativnih odnosov med predlagatelji gradiva za seje skupščine in delegati v skupščini. Zaradi slabo pripravljene gradiva in neizpolnjenega dvo-faznega postopka sprejemanja posameznih pomembnejših odločitev v občinski skupščini pa pogostoma pride še do nezaupanja v učinkovitost in sposobnost upravnih organov in izvršnega sveta občinske skupščine, da izpeljejo naloge, ki jih je sprejela skupščina. Takšno stanje pa se še pogloblja, ko delegati ugotavljajo, da so posamezni referenti in poročevalci na skupščini slabo pripravljeni in ne poznajo dovolj širše problematike gradiva, ki ga tolmačijo v imenu predlagatelja.

Ze ob prvi oceni uveljavljanja delegatskega sistema v občini Velenje smo ugotovili, da je na dnevnih re-

dih sej občinske skupščine oziroma posameznih zborov premalo problematike in točk, predlaganih neposredno iz samoupravnih sredin – tozgov in krajevnih skupnosti. Vzroki za to so verjetno na obeh straneh, v tozdihih in krajevnih skupnostih, pa tudi pri pripravljalcih gradiva za skupščino, posledice pa se odražajo v velikem številu delegatskih vprašanj, ki so na dnevnem redu zasedanja vseh treh zborov občinske skupščine.

Nezadovoljstvo delegatov z odgovori na postavljena vprašanja priča, da bo potrebno odgovore na delegatska vprašanja azurirati in poskrbeti, da bodo odgovori konkretni, brez nepotrebnega zavijanja v nerazumljive formulacije, ki se izogibajo bistvu vprašanj. Istočasno moramo doseči, da posamezni delegati ne bodo pred skupščino, mimo svoje delegatske baze, razpredali lastnih problemov.

Se vedno se srečujemo z nepoznavanjem delegatskih funkcij in odgovornosti delegatov. To se potrjuje na mnogih sejah skupščine, v primerih, ko se morajo delegati opredeliti do predlaganih rešitev, zlasti, če so iz svoje samoupravne sredine prinesli drugačna stališča, kot jih je končno zavzela skupščina. Lahko bi rekli, da gre za dvojne: v nekaterih primerih delegati ne poznajo dovolj dobro opredelitve svojih delegatskih funkcij, v drugih primerih pa delegati na tak način odklanjajo sprejemanje odgovornosti za sprejete sklepe, kar kaže na to, da v svoji delegatski bazi niso dovolj proučili gradiva oziroma predlaganih rešitev ali pa sploh nimajo stališča svoje delegacije.

Nadalje bo potrebno dosledneje razmejiti pristojnosti med zbori občinske skupščine, občinsko skupščino in skupščinami samoupravnih interesnih skupnosti ter natančno opredeliti pristojnosti in odgovornosti izvršnega sveta skupščine občine. Takoj je potrebno pričeti s spremembami občinskega statuta, v katerem je potrebno opredeliti pristojnosti in naloge teles občinske skupščine (komisije, odbori).

Jasno bo potrebno opredeliti, katerih primerih se sestanejo v skupno sejo posamezni zbori občinske skupščine in skupščine posameznih samoupravnih interesnih skupnosti s tem, da je potrebno predhodno na nivoju širše družbene skupnosti temeljito oceniti, ali v pomenijo skupne seje posameznih zborov občinske skupščine s skupščinami interesnih skupnosti, ki v del skupščinskega sistema, v bistvu le „dupliranje“ delegatskega odlobo-nja. (SE NADALJUJE)

FINANČNO POROČILO O ZBRANEM SAMOPRISPEVKU PO KS ZA ČAS OD 1. 1. – 31. 10. 1977

Zap. št.	Krajevne skupnosti	Zap. obrt. upok. kmet.	SKUPAJ JANUAR – OKTOBER	OKTOBER	100 %	70 %	30 %
1.	Velenje center levi b.	2563	2.828.179,95	1.979.725,95	848.454,00	315.843,90	221.090,70
2.	Velenje center des. b.	3040	3.354.532,55	2.348.172,80	1.006.359,75	374.625,60	262.237,90
3.	Smartno – Velenje	793	875.047,45	612.533,20	262.514,25	97.723,05	68.406,15
4.	Šalek – Gorica	402	443.692,80	310.514,95	133.077,85	49.539,30	34.677,50
5.	Stara vas	380	419.318,55	293.521,60	125.794,95	46.828,20	32.779,75
6.	Stara Velenje	471	519.731,85	363.812,30	155.919,55	58.042,30	40.629,60
7.	Pesje	543	599.181,30	419.426,90	179.754,40	66.915,05	46.840,55
8.	Konovo	395	435.868,55		435.868,55	48.676,70	
9.	Cirkovce	65	71.725,20		71.725,20	8.010,10	
10.	Plešivec	96	105.932,60		105.932,60	11.830,30	
11.	Paka	200	2.206.692,95		220.692,95	24.646,40	
12.	Šentilj	352	388.419,55		388.419,55	43.377,70	
13.	Skale	406	448.006,65		448.006,65	50.032,25	
14.	Bevče	81	89.380,65		89.380,65	9.981,80	
15.	Kavče – Podkraj	281	310.073,55		310.073,55	34.628,20	
16.	Šoštanj	1569	1.731.336,05		1.731.336,05	193.351,15	
17.	Bele vode	109	120.277,65		120.277,65	13.432,30	
18.	Skorno – Florjan	323	356.419,10		356.419,10	39.803,95	
19.	Zavodnje	124	136.829,60		136.829,60	15.280,80	
20.	Ravne	445	491.041,80		491.041,80	54.838,30	
21.	Družmirje – Gaberke	389	429.247,75		429.247,75	47.937,30	
22.	Lokovica	210	231.727,60		231.727,60	25.878,75	
23.	Topolšica	502	553.939,25		553.939,25	61.862,50	
24.	Smartno ob Paki	573	632.285,25		632.285,25	70.612,00	
25.	Gorenje	326	359.729,50		359.729,50	40.173,65	
	SKUPAJ	14638	16.152.515,70	6.327.707,70	9.824.808,00	1.803.871,55	706.662,15
							1.097.209,40

Pristop k temeljni banki Velenje

Izvršni svet skupščine občine Mozirje je v mesecu septembru na svoji seji razpravljal o reorganizaciji bančnega sistema. Ker bo bodoča temeljna banka zbirala sredstva iz gospodarstva in iz družbenih dejavnosti bo zato tudi odgovorna za realizacijo zastavljenih načrtov. Odločitev za eno temeljno banko je torej logična. Doslej je mozirska občina sodelovala z Ljubljansko banko – Podružnica Celje, ki se bo poslej preoblikovala v temeljno banko Splošne banke Celje. Zaradi mnogih stičnih točk sta se izvršni svet in politični aktiv občine Mozirje odločila, da gospodarstvo in negospodarstvo te občine združita sredstva v temeljno banko Velenje. Zaradi te odločitve je izvršni svet sprejel sklep, da skupščina občine Mozirje z vsemi svojimi sredstvi na različne načine pristopa k Temeljni banki Velenje in s tem sprejel tudi samoupravni sporazum o združitvi. Sklep so podali v obravnavo in sprejem skupščini občine, ki bo imela sejo 2. decembra.

Novi prostori – novi programi

V Gorenju bodo danes ob 13. uri odprli nove proizvodne prostore temeljne organizacije Zamrzovalniki – Novi prostori bodo omogočili boljše delovne pogoje, povečanje proizvodnje in uvedbo novih programov

Izgradnja prvega dela proizvodnih objektov v tozdu Zamrzovalniki je pomembna delovna zmaga za 470 zaposlenih v naši temeljni organizaciji in seveda celotnega kolektiva Tovarne gospodinske opreme Gorenje ob letošnjem prazniku republike, 29. novembru, je dejal Alojz Sušec, vodja tega tozda pred današnjo slovesno otvoritvijo novih proizvodnih prostorov.

„Naši sedanji proizvodni prostori so že dolgo pretesni in s tem neprimerni, nekaj pa so za nas proizvajali tudi v drugih temeljnih organizacijah. Posledica tesnih prostorov je bila, da so bili tudi delovni pogoji slabši. Novi objekt pa nam bo omogočil boljše delovne pogoje za okrog 470 zaposlenih delavcev naše temeljne organizacije združenege dela, bolje bomo lahko organizirali delo, izboljšali de-

lovno storilnost, povečali zmogljivosti in seveda uvedli boljšo tehnologijo.“

Skupna površina objekta, ki ga bodo danes ob 13. uri slovesno izročili svojem namenu, znaša 3000 kvadratnih metrov.

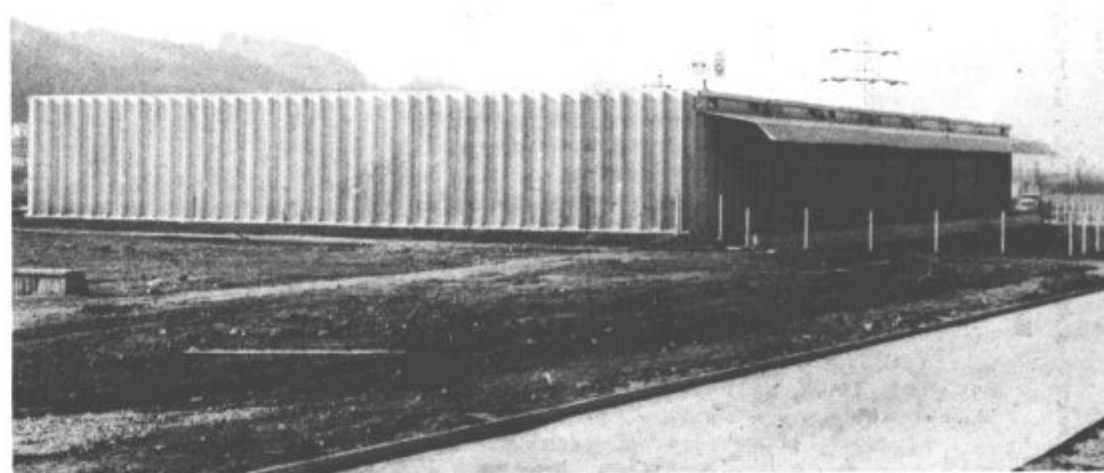
Avgust Sušec, vodja tozda Zamrzovalniki

Vendar je to le prva faza končane investicije, saj so medtem že začeli dela za nadaljnjo gradnjo

tako da bi do sredine prihodnjega pridobili skupaj 12 tisoč kvadratnih metrov novih proizvodnih površin. V prvem delu objektov bo surovinski obrat, obrat dodelave in obrat površinske zaščite, v objektih, ki jih bodo še zgradili pa obrat montaže, skladišče in plastika.

Sedaj proizvedejo na dan 600 zamrzovalnih skrinj in 250 zamrzovalnih omar in dvovratnih hladilnikov. Novi prostori pa jim bodo omogočili povečanje proizvodnje pa tudi uvajanje novega programa. Tako načrtujejo, da bodo v naslednjem letu izdelali 450 omar in hladilnikov na dan ter s tem za približno 80 odstotkov povečali proizvodnjo. Vrednost proizvodnje pa naj bi se od sedanjih 700 milijonov dinarjev v naslednjem letu povečala na približno na 920 milijonov dinarjev.

S. V.

Novo Erino skladišče

Era – Nova skladišča

Danes dopoldne ob 10. uri bo velenjska Era izročila svojemu namenu nova skladišča v Stari vasi ob progi – S tem bodo pridobili 3300 kvadratnih metrov novih skladiščnih površin – V naslednjih letih še približno trikrat toliko

Dan republike, 29. november bodo zaposleni v velenjski Eri proslavili s pomembno delovno zmago. Danes dopoldne ob 10. uri bodo izročili namenu v novi industrijski coni v Stari vasi ob progi Centralno skladišče s površino 3300 kvadratnih metrov. Gre za otvoritev prve faze skladišča, saj bodo v že prihodnjem letu pridobili še nadaljnjih 1000 kvadratnih metrov skladišč, v naslednjih letih pa skupaj 10.000.

Nova skladišča so seveda izredno pomembna pridobitev, kot je dejal direktor tozda Veleprodaja – delovne organizacije ERA Ivan Lahovnik, ker so imeli doslej zelo malo skla-

diščnih prostorov (1500 kvadratnih metrov) pa še ta so bila neustrezna in na treh različnih krajih. Z novim objektom bodo kar za osemkrat povečali skladiščne zmogljivosti v primerjavi z dosedanjimi, ker je treba upo-

štetati, da znaša višina skladišč 7 metrov in s s tem pridobili kar 20 tisoč kubičnih metrov uporabnega prostora. 2300 kvadratnih metrov novih skladiščnih prostorov bo uporabljal tozda Veleprodaja, tisoč pa je namenjenih za potrebe tozda maloprodaja.

Pomembnost novih skladiščnih prostorov se kaže zlasti v tem, ker bodo sedaj lahko vso blago skladiščili na enem prostoru, odpadli bodo dodatni stroški s prevozi iz enega v drugo skladišče, izboljšala se bo tehnologija pa tudi produktivnost dela. Nova investicija je veljala 12 milijonov dinarjev.

S. V.

POMEMBNA PRIDOBITEV ZA ŠMARTNO OB PAKI

Novi prostori zdravstvenega doma in ambulate v Šmartnem ob Paki bodo kmalu nared

Le še malo časa je še ostalo do dne, ko bodo krajan Šmartnega ob Paki in okolice dobili v uporabo nove prostore zdravstvenega doma in pošte. Dela gredo namreč h koncu in težko pričakovana želja se bo prav kmalu uresničila. Stari prostori so že odslužili svoje in sedaj jih bodo za svoje delo uporabljale organizacije oziroma društva iz Šmartnega. Zato je ta pridobitev za Šmarčane resnično pomembna, saj so nad zdravstvenim domom in pošto zgradili tudi stanovanja za sedemnajst družin. V Šmartnem ob Paki smo ustavili nekaj domačinov in radi so nam povedali svoje mnenje o pomembnosti tega objekta.

OLGA SLATINŠEK: (poslovodja) „Prav gotovo ni potrebno posebej poudarjati, kaj bomo Šmarčani s tem pridobili. Ne bo nam treba več hoditi v laboratorij ali lekarno v

Jože Pokleka

Šoštanj oziroma Velenje. Tako si bomo prihranili mnogo časa in slabe volje. Prostori bodo večji in sodobno urejeni, zato bodo pogoji za delo neprimerno boljši. Po mojem mnenju je posebej važno to, da bomo hodili vedno k istemu zdravniku, ki nas bo lahko še uspešneje zdravil, ker nas bo dobro poznal. Enako bo tudi s pošto, saj ne bo več stiskanja v majhnih prostorih in čakanja, poleg tega pa je tudi bolj v centru.“

JOŽE POKLEKA (upokojenec): „Z novimi prostori bo končno konec skrbi, kako na primer priti ponoči do zdravnika. Prav tako ne bo več nepotrebne izgube časa z vožnjo po zdravila ali v laboratorij. Skrajni čas je že bil, da smo v Šmartnem rešeni tega. Vse bo bolj skoncentrirano na enem mestu pa tudi pot k zdravniku ali na pošto bo prijetnejša, ker bodo novi prostori mnogo večji in lepši.“

Jožica Udrih

ADI HOFER (zobozdravnik): „Za vse nas, ki bomo tukaj delali, kot tudi za paciente, se bodo razmere bistveno izboljšale, saj so delovni prostori in čakalnice neprimerno boljši od starih. Konkretno za zobozdravstveno ambulanto lahko rečem, da je bila edina daleč

JOŽICA UDRIH: „Imam majhnega otroka in zato sem zelo vesela, da nam bo zdravnik vedno dosegljiv. Prej se je mnogokrat zgodilo, da smo morali v Šoštanj tako ponoči kot podnevi, kar nam je vzelo veliko dragocenega časa. Zelo neprijetno opravilo je bila tudi vožnja v laboratorij ali lekarno, zato že komaj čakamo, da bo tega konec. Poleg tega ne bo več gneče na pošti, ki je zares premajhna pa tudi bliže jo bomo imeli, če bomo šli v trgovino ali ambulanto in bomo lahko vse opravili na enem mestu.“

naokrog, ki ni imela svojega laboratorija in tehnika. S pošiljanjem v Velenje in nazaj so bile velike težave, predvsem pa izguba časa. Pacienti so mnogokrat upravičeno negodovali nad dolgimi roki čakanja, sedaj pa, ko bomo s tehniko vedno v neposrednem kontaktu, tega ne bo več. Vsi taki in podobni problemi bodo izginili. Skratka, prenekatera te žava bolnikov bo odpravljena, predvsem pa neugodne vožnje.“

Mnenja naših sogovornikov so prav gotovo podobna mnenjem vseh ostalih krajanov, saj vsi že komaj čakajo, da bodo prestopili prag teh dolgo željenih prostorov. Skupaj z njimi pa se veselijo tudi tisti, ki bodo tu zaposleni, ker so pogoji, v katerih so delali doslej, že dolgo klicali po izboljšavi.

J. KRAJNC

Adi Hofer

Olga Slatinšek

Zavzeti jasna in nedvoumna stališča

V teh dneh pred praznikom republike lani smo sprejeli zakon o združenem delu — Kaj ste doslej že naredili glede uresničevanja zakona o vsakdanji praksi? je bilo naše osnovno vprašanje, ki smo ga postavili direktorju splošnega sektorja na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje Kristianu HRASTELU

Takoj oziroma že med samimi pripravami na sprejem zakona o združenem delu smo izoblikovali temeljne in strateške cilje, ki naj bi jih po sprejetju zakona uresničili. Mi smo v naši samoupravni praksi v preteklih letih, še zlasti pa po združitvi v elektroenergetski kompleks — REK Velenje ugotovili, da moramo takoj pristopiti k nadaljnjem poglobljanju samoupravnih odnosov. Pokazalo se je namreč, da vrsta temeljnih organizacij združenega dela izpolnjuje pogoje za nadaljnje poglobljanje in organiziranje novih temeljnih organizacij združenega dela. Ob sprejetju zakona o združenem delu smo izoblikovali program za izvajanje njegovih določil — program so predložile družbenopolitične organizacije in ga dale v javno razpravo. Verificiral pa ga je tudi delavski svet delovne organizacije.

Ta program vsebuje najpomembnejše naloge, ki jih moramo uresničiti do konca letošnjega leta v skladu z zakonom o združenem delu. Med najpomembnejše naloge gotovo sodi naloga uveljavitev dohodkovnih odnosov in razmerij med tozdi, ki sodelujejo pri proizvodnji električne energije in med vsemi tistimi tozdi, ki s svojim delom ustvarjajo pogoje za nemoteno proizvodnjo. Tako je bilo naše delo usmerjeno v proces poglobljanja samoupravnih odnosov v obstoječih temeljnih organizacijah in v proces preraščanja sedanjih delovnih organizacij v

sestavljeno organizacijo združenega dela, kar pomeni povezovanje tozid določenih delovnih procesov v delovne organizacije, katere pa naj bi združevale delo in sredstva v rudarsko elektroenergetskem kombinatu kot sestavljeni organizaciji združenega dela.

V vseh temeljnih organizacijah so bili imenovani odbori za spremljanje aktivnosti v zvezi z uresničevanjem zakona. Naša glavna naloga je bila izdelava ocene družbenoeconomiških odnosov gledano s stališča pridobivanja dohodka in uresničevanja samoupravnih odnosov. Na ravni delovne organizacije pa je bil postavljen koordinacijski odbor z nalogo spremljanja, usklajevanja, usmerjanja in dajanja pobud za posamezne postopke.

Ocena družbenoeconomiških samoupravnih odnosov v posameznih tozidih je pokazala, da obstajajo družbenoeconomiški pogoji, na osnovi katerih se lahko iz sedanjih tozidov organizira več novih temeljnih organizacij, predvsem na področju proizvodnje in pridobivanja premoga in na področju proizvodnje električne energije, v elektrostrojnih dejavnostih, zunanjih obratih, avtoparku, in plastiki ter zaščitnih sredstvih, medtem ko naj bi bila tozda proizvodnja gradbenega materiala in tisk enoviti delovni organizaciji.

V prvi fazi smo se lotili procesa poglobljanja samoupravnih odnosov — organi-

ziranja novih delovnih organizacij, ki pa je v sebi nosil tudi že elemente preraščanja obstoječe delovne organizacije in povezovanje temeljnih organizacij v delovne organizacije. S tem v zvezi so tudi delavci sprejeli vse ustrezne akte, od sporazuma o združevanju dela delavcev v tozid, statutov tozid itd.

Druga faza pa je zajela povezovanje tozidov v delovne organizacije hkrati s procesom združevanja dela in sredstev delovnih organizacij v sestavljeno organizacijo združenega dela.

V tem procesu so se izoblikovale naslednje delovne organizacije: Rudnik lignita Velenje z desetimi temeljnimi organizacijami združenega dela, dvema posebnima delovnima skupnostma in delovno skupnostjo skupnih služb; delovna organizacija Termoelektrarna Šoštanj s štirimi tozdi in DSSS, Elektro strojni obrati prav tako s štirimi tozdi in DSSS, nadalje delovna organizacija Promet in gradbena dejavnost s štirimi tozdi in DSSS (v to delovno organizacijo so se povezale temeljne organizacije s področja zunanjih dejavnosti in avtoparka); delovna organizacija Izdelava plastičnih mas z dvema temeljnima organizacijama in DSSS. Proizvodnja gradbenega materiala in tiskarstvo, pa sta enoviti delovni organizaciji.

Temeljne organizacije so prek delovnih organizacij združile posamezne funkcije

in posle v posebne delovne skupnosti na ravni sestavljene organizacije združenega dela v posebni skupnosti Družbeni standard, Avtomatska obdelava podatkov, Zavarovanje premoženja, Interna banka in delovna skupnost skupnih služb.

Za sedanjí trenutek je značilno iskanje najustrežnejših in najoptimalnejših rešitev pri vzpostavitvi medsebojnih ekonomskih odnosov med temeljnimi organizacijami združenega dela glede pridobivanja dohodka in njegovega združevanja v delovnih in sestavljeni organizaciji združenega dela, prav tako pa tudi glede ustvarjanja ekonomskih pogojev pri doseganju zastavljenih programskih ciljev in nalog v delovnih organizacijah in sestavljeni organizaciji združenega dela.

V tem trenutku sicer še obstoja vrsta dilem, nedorečenosti, pa tudi nerazumevanja, zato bo treba te koncepte in zasnove oziroma dileme še razčistiti ter do njih zavzeti jasna in nedvoumna stališča. Pri tem pa imajo nedvomno odločilno vlogo družbenopolitične organizacije, organi upravljanja tozidov, predvsem pa združeni delavci v temeljnih organizacijah združenega dela.

Zavedamo se velike odgovornosti, ki jo imamo kot dejavnost posebnega družbenega pomena, da se vsebinsko združevanje dela s področja proizvodnje energije tako organsko in usodno

med sabo poveže, da bodo resnično vzpostavljeni takšni medsebojni ekonomski odnosi med temeljnimi organizacijami, v katerih bo sleherni del delovnega procesa, (tako tozid kot delavci v njem) natančno vedel, kakšen je njegov prispevek k skupnemu rezultatu dela ter da bo sleherni delavec v kateremkoli delu delovnega procesa zanesljivo odločal o dohodku, ki ga je ustvaril s svojim delom in da bo na osnovi tega lahko tudi neodtujljivo odločal o deležu, ki mu pripada iz združenega dela.

Torej čakajo družbenopolitične organizacije, organe upravljanja — skratka vse subjektivne sile izredno pomembne naloge pri oblikovanju medsebojnih ekonomskih razmerij, kot so sporazum o ugotavljanju in razporejanju skupnega prihodka pri proizvodnji električne energije in ugotavljanju ter razporejanju skupnega dohodka kot rezultata minulega dela in prihodnjega razvoja združenega dela v REK in ožji ter širši družbeni skupnosti.

Zapisal S. VOVK

AKCIJA ZA UČINKOVITEJŠE DELO

Na razširjeni seji tovarniškega komiteja ZK TGO Gorenje Velenje ocenili poslovanje ter opozorili na poglobitve naloge, ki so pred to delovno organizacijo — Komunisti morajo biti v prihodnje še delavnejši — Podpora kandidaturi Janeza Miklavčiča za sekretarja komiteja občinske konference ZKS Velenje

Prejšnji teden se je sešel na razširjeni seji tovarniški komitej

ZK TGO Gorenje Velenje. Zraven članov komiteja so se seje

udeležili tudi vsi novoizvoljeni sekretarji osnovnih organizacij ZK, vodje tozidov, direktor TGO Gorenje Velenje in direktor sozda Gorenje.

Na seji so ocenili dosedanje poslovanje in načrtali potrebne akcije za še boljše gospodarjenje v naslednjem obdobju. Pri tem

pa so posebej opozorili na tista področja, kjer morajo komunisti storiti vse, da se začno naloge hitreje uresničevati.

V razpravi je bilo poudarjeno, da so rezultati, ki jih je dosegla tovarna gospodinjstva opreme Gorenje Velenje v letošnjem letu, resda ugodni in zado-

voljivi, vendar pa z doseženim ne morejo biti zadovoljni, posebej še, če upoštevajo, da doseženi rezultati niso samo rezultat njihovega dela, pač pa tudi nenormalno velikih potreb po njihovih izdelkih. Vprašanje pa je, koliko časa bo zdajšnje povpraševanje še trajalo. Prav na morebitno zmanjšano povpraševanje pa morajo biti pripravljeni in zdaj je pravi trenutek za dogovor o tem, kaj storiti, da bi bili kar najbolj pripravljeni za poslovanje in gospodarjenje v prihodnje.

Na razširjeni seji tovarniškega komiteja ZK TGO Gorenje je bila ponovno izražena ugotovitev, podobno kot že prej tudi na volilnih konferencah osnovnih organizacij ZK, da so delovali komunisti v preteklem obdobju preveč zaprti in da jih je bilo premalo čutiti v sredinah, kjer delajo kot delavci. Drugače si tudi ni mogoče razlagati, da npr. lahko posamezniki ignorirajo izvajanje sklepa, za katere so se dogovorili (ne kot komunisti, pač pa kot delavci), ne da bi pri tem reagirala sredina, v kateri je več komunistov. Razpravljalci so menili, da so postali komunisti togi in s strani spremljajo takšno dogajanje čes, bo že „nekdo“ uredil stvari. Izraženo je bilo mnenje, da je skrajni čas, da postane vsem skupaj jasno, da izgovor „nekdo“ ni sprejemljiv. Ta „nekdo“ je lahko in mora biti samo tisti delavec, ki

mu je zaupano, da vodi določeno skupino, v nasprotnem primeru pa morajo naloge opraviti subjektivne sile, pri čemer pa niso mišljeni samo komunisti, pač pa vsi delavci, ki mislijo in delajo pošteno.

V razpravi je tekla tudi beseda o odnosih med delavci v DSSS in tozidih, zlasti še med člani ZK. Prisotni so ugotavljali, da je treba začeti pripravljati konkretne predloge o vključevanju delavcev DSSS v organi upravljanja in družbenopolitičnih organizacijah v tozidih. Za to nalogo so zadolžili tovarniški komitej ZK TGO Gorenje in predsedstvo TK OSS Gorenje.

Na zadnji razširjeni seji je tovarniški komitej ZK TGO Gorenje Velenje obravnaval tudi priprave na bližnjo volilno sejo občinske konference ZKS Velenje. Vsi navzoči so podprli predlog komiteja OK ZK Velenje, da se za novega sekretarja komiteja OK ZK Velenje predlaga Janeza Miklavčiča, dolgoletnega člana delovnega kolektiva Gorenje in aktivnega ter prizadevnega družbenopolitičnega delavca.

Stališča in naloge, ki jih je sprejel tovarniški komitej ZK TGO Gorenje Velenje, bodo posredovali v obravnavo v osnovne organizacije ZK, da jih, če je potrebno dopolnijo in uvrstijo v programe dela za naslednje obdobje.

Pri delu v tozidu Zamrzovalniki TGO Gorenje Velenje

Ni šlo vse gladko

Slavko Dragar je že devetnajst let zaposlen v Tovarni usnja Šoštanj — Veliko težkih trenutkov je v tem času doživel, vendar nikoli ni razmišljal, da bi zapustil usnjarski poklic — Danes je zadovoljen, ker se zaveda, da toliko kot bodo naredili, toliko bodo delili.

„Zakaj ravno mene?“ je vprašal, ko sem ga obiskal v tovarni in mu dejal, da bi rad napisal nekaj vrstic o njemu. „Ko pa je še toliko drugi h delavcev.“ Že te besede so povedale, da je SLAVKO DRAGAR zaposlen v tovarni usnja Šoštanj, skromen delavec in kar malce nerodno mu je bilo, da bi ga predstavili. No, res pa je tudi, da je Slavko v tovarni zelo aktiven in to je bil razlog, da smo ga izmed mnogih izbrali za naš praznični pogovor.

Slavko Dragar se je odločil — po končani osnovni šoli, da bo postal usnjarski. — Zakaj? „Zvedel sem, da so v tovarni prista učna mesta. Skupaj s še nekaj sošolci sem odšel v tovarno. Tam so nas lepo sprejeli, nam razkazali vse obrate, pred tem tovarne od znotraj še nisem videl, in to je odločilo, da sem postal usnjarski. Moram reči, da je bilo sprva kar malce težko, ker do tedaj pač nisem imel še nikoli opravka s surovimi kožami, pa tudi neprijeten vonj me je nekoliko motil. Toda človek se sčasoma vsemu privadi. Tako sem se tudi jaz, saj drugače ne bi bil v tovarni že od leta 1956.“

Slavko je povedal, da se je od takrat, ko je pričel delati kot usnjarski in do danes v tovarni veliko spremenilo. „Mislim, da so bili tedaj delovni pogoji za 90 odstotkov težji. Tudi nismo imeli takšnih pripomočkov kot danes, stroji so bili zastareli. Zato tudi nismo mogli toliko narediti kot smo želili. Danes pa so razmere bistveno boljše. Izboljšali so se delovni pogoji, boljše je kakovost proizvodov pa tudi količina. Pred dvajsetimi leti tudi za družbeni standard zaposlenih ni bilo tako poskrbljeno kot t je sedaj.“

Seveda pa ni šlo vse gladko. Bili so časi, ko smo delali pod prisilno upravo, slabo zaslužili, saj smo prejeli tudi minimalne osebne dohodke. Kljub temu smo vztrajali in zdržali, ker smo bili prepričani, da mora priti boljše jutrišnj dan. In to se je sedaj uresničilo. Res je, da še ni vse tako kot bi želeli. Za osebne dohodke ne moremo reči, da so danes najboljši v občini, nismo pa tudi med najslabšimi. Zato menim, da smo v tovarni vsi zadovoljni; to pa ne pomeni, da ne stremimo še za boljše jutrišnjim dnem. Ob vsem tem pa se moramo zavedati, da kolikor bomo naredili, toliko bomo zaslužili.

Slavko Dragar je že deset let vodja izmene obrata kromobdelavna. „Delovno mesto je odgovorno, z veliko nalogami, poznati moraš vso tehnologijo, vse de-

lovne faze, pa tudi vsakega delavca. Mislim, da je to zelo pomembno. Kajti delavci smo si med sabo različni, vsaj ima svoje težave, vsem pa je treba pristihniti tako ali drugače.“

Ob vsem tem pa je naš sogovornik tudi družbenopolitično zelo delaven. Član Zveze komunistov je od leta 1964. Že med služenjem vojaškega roka so ga predlagali za sprejem v Zvezo komunistov. Vendar tedaj ni bil sprejet, ker je bilo že proti koncu vojaščine in je prejel odšel domov. Toda z marljivostjo v tovarni in z dejavnostjo na vseh področjih je dokazal, da si zasluži članstvo v Zvezi komunistov. Do nedavne volilne konference je bil tudi namestnik sekretarja osnovne organizacije ZK v tovarni, od lani pa je predsednik delavskega sveta.

— Je to odgovorna funkcija? sem ga vprašal.

„Zahteva človeka,“ je kratko odgovoril.

Glede na to, da te dni mineva leto dni, odkar smo sprejeli zakon o združenem delu, je seveda nanasla beseda tudi na to našo malo ustavo, kot smo večkrat imenovali ta pomemben dokument. „Tudi v naši delovni organizaciji smo se temeljito lotili uresničevanja določil zakona o združenem delu ter njegovega uveljavljanja v vsakdanji praksi. Določili smo roke, do katerih moramo posamezne stvari urediti. Prepričan sem, da jih bomo pravočasno izpolnili, saj je zakon pomembna pridobitev delavcev, ker bomo postali resnični gospodarji svojega dela.“

Prostega časa ima Slavko Dragar zelo malo, saj ima zelo veliko sestankov. Če ni na sestanku delavskega sveta, so pa drugi, ker ga kot predsednika delavskega sveta sedaj vabijo vseh povsod — na sestanku tovarniškega sindikata, mladine itd. Če pa že ni teh sestankov, obleče gasilsko uniformo in odide na sestanek ali vajo gasilcev. Slavko je namreč že 26 let zvest gasilec, že šest let pa je komandir industrijskega gasilskega društva v tovarni.

„V delu in življenju gasilskega društva sem se že tako živel, da brez njega ne bi mogel biti,“ pravi.

Cas, ki sva si ga odmerila za najin pogovor, se je iztekel. Predstavil mi je še obrat, v katerem je zaposlen, nato pa sem se poslovil z besedami, da bi se uresničile vse njegove želje. In katere so te?

„Da bi tovarni šlo dobro in da bi uresničili vse cilje, ki smo si jih letos zadali,“ je povedal med pogovorom.

S. V.

Slavko Dragar

Harmonika namesto mitraljeza

Franc Klančnik je vse svoje življenje zapisal glasbi — Zvoki njegove harmonike se slišijo že skoraj 50 let in niso utihnili niti med vojno vihro

Tolikokrat smo že imeli namen stopiti do Franca Klančnika v Šmartnem ob Paki, da bi malo pokramljali z njim in ga predstavili našim bralcem. Toda vedno smo bili v dilemi: kaj o popularnem Frančku napisati novega, ko pa ga vendar pozna- jo skoraj vsi. Najbrž ni kraja tod naokoli, kjer njegova harmonika ne bi razveseljevala ljudi, z njo pa je prehodil tudi večji del Slovenije, zlasti med vojno. Toda o tem pozneje. Njegovo življenje je bilo sila pestro, prav zaradi glasbe, ki ji je ves predan in ki ji posveča največ časa. O tem, kako je zašel v carstvo not,

ki mu je še danes zvest, Franc Klančnik takole pripoveduje: „Prvo harmoniko sem si kupil okrog leta 1928, potem ko sem v Celju končal glasbeno šolo in prišel od vojakov. V tistem času sem se izučil tudi mizararskega poklica pri očetu, ki je v Šmartnem takrat vodil pevski zbor, pri katerem sem pel tudi jaz. Leta 1932 mi je oče predal delo z moškimi, mešanimi in mladinskimi zborom. Skupaj z učiteljem Oskarjem Hudalemom sva poučevala glasbo na osnovni šoli in vodila mladinski zbor Grlca, ki je bil za takratne razmere zelo dober. Veliko smo

nastopali na samostojnih in skupnih koncertih, med drugim celo v ljubljanski Unionski dvorani. Že takrat sem veliko komponiral, tako da so ti zbori peli kar precej mojih skladb.“

Ko so leta 1944 partizani napadli Šmartno, se je Franček in mnogi njegovih sovaščanov skupaj z njimi podalo v gozdove. Prva komanda, ki jo je slisal od komandanta Tomšičeve brigade Mišice — Miha se je glasila: „Harmonika mora iti s tabo!“ Še isti večer so v Škornjem žepi in plesali ob njegovi spremljavi, ki pa so jo kmalu dopolnili sovražniški topovi. Na srečo so tisto noč bobneli neuglašeno, tako, da so se partizani umaknili brez večjih težav. Od tistega dne, ko je stopil med Tomšičevce pa do dneva osvoboditve, se Franček ni ločil od svoje harmonike. Nekoč so jo stehali in ugotovili, da je njena teža enaka teži mitraljeza. Tistih časov se Franček takole spominja:

„V Tomšičevi brigadi smo imeli močno kulturno skupino, saj smo sestavili instrumentalni trio, ki je pozneje prerasel v cel ansambel, ko sta se nam pridružila še dva madžarska cigana, violinista. Poleg tega sem vodil tudi pevski zbor in tako smo zelo pogosto nastopali na partizanskih mitingih, največ v Gornji Savinjski dolini. Na teh mitingih je bilo včasih zelo veselo, saj so se borci in drugi naši ljudje, ki so nas hodili poslušati znali razveseliti in vsaj za trenutke pozabiti na težke čase, ki smo jih preživljali. S harmoniko sem v partizanih doživel marsikak vesel pa tudi žalosten trenutek. Toda tega je bilo dosti, zato sem že precej pozabil. Spominjam se, da smo nekoč v neki hiši na mariborskem delu Pohorja obkolili skupino Nemcev. Komandant je vsem glasbenikom, ki smo bili v brigadi ukazal, naj igramo in pojemo na položajih in s tem pokažemo sovražniku, kakšna je naša borbena morala. No, pozneje smo se morali umakniti,

ker smo bili obkoljeni tudi mi in mnogo naših tovarišev je takrat izgubilo življenje. Prav tako so nas napadli po nekem mitingu, ki smo ga imeli v Šentvidu nad Šoštanjem, ali pa nekoč nad Lučami, ko je padel naš violinist Škerjanc iz Šoštanja. Vest o koncu vojne smo pričakali pri kmetu Kristanu v Ravnah pri Šoštanju. Takrat smo že bili v štabu 4. operativne cone. Veselje med borci je bilo nepopisno in petju ter plesu ni bilo ne konca ne kraja. Naslednjega dne smo v Topolšici zajeli generala von Loehra, nato pa smo odšli proti Pliberku na Koroskem. Med potjo smo imeli mitinge skoraj v vsakem kraju, tudi v Celovcu. Ko smo se vračali smo prirejali nastope v Trzinu, Ljubljani in po Dolenjski. V Celju smo se člani naše kulturne skupine in ostali borci s solzami v očeh poslovili in odšli vsak na svoj dom.“

Po vojni je spet zbral pevce v Šmartnem ob Paki in z njimi veliko nastopal. Poleg tega je igral harmoniko v Savinjskem kvintetu, ki je bil takrat eden najboljših in najbolj znanih ansamblov v Sloveniji. Leta 1955 pa so se v Šmartnem zbrali domači glasbeniki in ustanovili ansambel Srnica, ki občasno nastopa še danes. Franc Klančnik je tudi eden tistih pionirjev, ki so v vasi Gorenje postavljali prve temelje današnjega industrijskega giganta iz Velenja. V Gorenju se je zaposlil že leta 1953, ko je ta kolektiv štel le šestnajst članov in mu ostal zvest vse do upokojitve. Danes vodi Franc Klančnik moški, ženski in mešani pevski zbor iz Šmartnega ter ansambel Srnica. Z njimi nastopa na vseh prireditvah v Šmartnem in bližnji okolici, tako da si kakršnekoli proslave ali slovesnosti brez njih ni več mogoče zamisliti. Franček je s svojo predanostjo glasbi resnično postal nepogrešljiv element v bogatem kulturnem življenju krajanov iz Šmartnega ob Paki.

J. KRAJNC

Franc Klančnik je vzgojil že lepo število pevcev in glasbenikov

TOLIKO BOLJŠIH JE ŠE TU

V termoelektrarni Šoštanj smo se pogovarjali z Borisom Gombocem — Poleg rednega dela aktiven tudi v družbenopolitičnem življenju te delovne organizacije

„Predstavil boš dobrega delavca, dobrega samoupravljalca“, mi je naročil urednik in me s Horacijem mislijo — Izrabi dan, napotil v Termoelektrarno Šoštanj.

Ponedeljek je bil kar neprijetno pust, poln mračnih oblakov in mnogi so prepričano zatrjevali, da že vonjajo sneg v zraku, ko sem za prižigim delavcem, ki mi je kazal pot, stopal med visokimi dimniki in hladnimi stolpi proti četrtemu bloku.

Ko sedaj razmišljam, kako naj obdelam zbrano gradivo, kako naj predstavim mladega človeka, za katerega so v delovni organizaciji dejali, da je med najbolj delavnimi tako v proizvodnji, kakor pri graditvi samouprave, se šele prav zavedam odgovornosti naloge.

Biti eden najboljših med vsemi marljivimi delavci te delovne organizacije je prav gotovo velika čast, predvsem pa veliko dobro opravljene dela.

„To je Boris,“ naju predstavijo. V komandi četrtega bloka sem in na vse načine se trudim odgovoriti na njegovo vprašanje — Zakaj ravno jaz? Toliko boljših je še tu. Res ne vem, če imam pravico, če je prav, da ste izbrali mene? Pa vendar po krajšem prigovorjanju le sedeva za mizo v jedilnici, beseda postane sproščena, prejšnja zadržanost se umika življenjski zgodbi.

Boris Gomboc ima sedemindvajset let. Svojo mladost je preživel v že podrtim delu Družmirja od koder je hodil v drugo osnovno šolo (sedaj Biba Roček) v Šoštanju. Po opravljeni osnovni šoli se je učil za rezkalca v TGO Gorenje.

Videl je, da zmore več; zato se je leta 1973 vpisal v delovodsko šolo v Velenju in jo uspešno končal. Pred dvema letoma se je zaposlil v elektrarni. Sedaj dela na delovnem mestu strojnika bloka za kotel.

„Poročen?“ vprašam.

„Da,“ veselo reče. „Poročen sem že štiri leta, žena Danica je medicinska sestra v zdravstvenem domu v Šoštanju. Imava tudi dva otroka, dve hčerki Andrejo in Matejo. Andreja je starejša ima že tri leta in pol, Mateja pa devet mesecev. Stanujemo v Šoštanju v elektrarniškem stanovanju.“

„Kakšno pa je kaj delo tukaj?“ „Moje delo je upravljanje 1000 taonskega kotla. Veliko opravil je avtomatiziranih. Jaz pa pripravim in kontroliram posamezne avtomatske stavke. To delo je zanimivo in zelo odgovorno.“

„Tudi težko?“

„Ne, vsaj v fizičnem smislu ne. Pač pa je utrudljivo, predvsem zaradi izmen.“

Začneva se pogovarjati še o samoupravljanju v delovni organizaciji.

„Sedaj smo pri nas v veliki reorganizaciji. Naloga uresničevanja zakona o združenem delu nas je primorala k novim akcijam. Mi smo se preoblikovali iz tozda TEŠ v delovno organizacijo. Z novo samoupravno organiziranostjo bomo delovna organizacija Termoelektrarne Šoštanj v sestavi SOZD REK. V naši delovni organizaciji smo organizirali štiri temeljne organizacije in sicer Termoelektrarna I, Termoelektrarna II, tozdr Vzdrževanje in tozdr Engineering. To je bila velika naloga in nad vse pomembna sprememba za nas. Že sedaj kaže, da je ta nova oblika organiziranja osti korak naprej in da bo dobro zaživel.“

Pove mi tudi, da je bil do reorganizacije predsednik sindikata na prejšnjem pogonu, da pa je še tajnik te osnovne organizacije in član zveze komunistov od leta 1972.

O samoupravljanju v tej delovni organizaciji ima le pohvalne besede. „Vsi se zelo zanimamo za samoupravno dogajanje. Do sedaj smo imeli na razpolago za interno obveščanje le rudniški Informator, sedaj pa imamo svoj list Obveščevalec. Seveda pa imamo dobro razvite vse druge samoupravne možnosti za obveščanje delavcev.“

Še veliko bi lahko govorila, pa kaj, ko je bil čas neusmiljen in dela še veliko.

„Moram reči,“ je dejal ob slovesu, „da sem zelo zadovoljen, ker

Boris Gomboc. Naloga uresničevanja zakona o združenem delu nas je primorala k novim akcijam.

sem v službi v tej delovni organizaciji, saj so tukaj samoupravni odnosi in odnosi med ljudmi zares zelo dobri.“

B. Z.

Pod pokroviteljstvom velenjske Ere so pretekli petek v galeriji knjižnice Kulturnega centra Velenje odprli razstavo del slikarja Josipa Turkovića iz Virja v Podravini. V imenu pokrovitelja je spregovoril Ivan Lahovnik, direktor tozda Veleprodaja. Gost večera pa je bil igralec Martin Sagner-Dudek. Razstava bo odprta do 6. decembra.

V nedeljo so se sešli na volilno konferenco člani Združenja vojaških vojnih invalidov Velenje. Pregledali so delo v preteklem obdobju in sprejeli delovni program, izvolili pa so tudi nove organe združenja. Za predsednika upravnega odbora so znova izvolili Martina Tovornika.

Srednjeročni in dolgoročni razvoj bolnišnice Topolšca

Ze nekoč cenjeno zdravilišče spet dobiva na vrednosti — Do leta 1980 bo v zdravilišču na razpolago 220 postelj — Splošna bolnica Topolšca bo imela pet oddelkov in bo služila za potrebe prebivalstva občin Velenje in Mozirje

Bolnica Topolšca je bila ustanovljena leta 1919, namesto takratnega zdravilišča Topolšca in je služila zdravljenju tuberkuloznih in drugih pljučnih bolnikov. V obdobju od leta 1919 do leta 1941 je imela 250 do 300 bolniških postelj in je bila zelo ugledna bolnica za zdravljenje pljučne tuberkuloze in ostalih pljučnih obolenj. Bila je na evropskem strokovnem nivoju in je imela tudi pionirsko vlogo pri zdravljenju pljučnih bolezni v jugoslovanskem merilu. Med vojno so njeni delavci močno sodelovali v boju proti okupatorju. Bolnica je med vojno zelo nazadovala, škoda pa je bila še večja, ko so leta 1944 odpeljali vso opremo v Avstrijo in deloma v bolnico Celje. Po osvoboditvi je leta 1946 postala bolnica Topolšca republiška specialna bolnica za tuberkulozo in pljučne bolezni. Leta 1970 se je združila s splošno bolnico Celje. Prvega januarja 1976 pa je postala ponovno samostojna organizacija združenega dela — bolnica Topolšca.

Po osvoboditvi je bolnica Topolšca pričela ponovno stagnirati in nazadovati v zadnjem desetletju, predvsem v obdobju od leta 1970 do leta 1975. Vzroki za to nazadovanje ležijo delno v spremembni patologije prebivalstva — prišlo je do upadanja tuberkuloze, delno pa tudi zaradi nerazumevanja do smotrnega razvoja te ustanove s strani pristojnih organov. Tudi tedanje vodstvo bolnice ni znalo izdelati in zagovarjati ustreznega razvojnega programa bolnice Topolšca.

Bolnica leži na območju občine Velenje, ki je v zadnjih 25 letih dosegla izreden razvoj. Po svojem industrijskem potencialu je občina Velenje peta industrijska najmočnejše razvita občina v SR Sloveniji. V industriji in v ostalih dejavnostih je zaposlenih nad 22. tisoč ljudi, samo Velenje pa je iz malega trga postalo sodobno mesto z več kot 22. tisoč prebivalci, katero število iz leta v leto hitro narašča. V samem Velenju se je razvijala in se bo razvila vsa potrebna infrastruktura med katero spada tudi splošna bolnica z ustreznimi štirimi oddelki. Občina Velenje ima najvišji vitalni indeks v SR

Sloveniji, ki je višji od republiškega poprečja za nad 100 odstotkov in iz leta v leto narašča. Za naslednja leta, tako za kratkoročno kot za dolgoročno obdobje predvidevamo nadaljnji razvoj industrije in ostalih dejavnosti na območju občine. Še dolga leta pa bomo z rudnikom lignita in Termoelektrarno glavni dobavitelj električne energije za vso Slovenijo. Srednjeročni razvojni program občine načrtuje, da se bodo poleg industrije hitreje razvijali terciarni sektorji gospodarstva med katerimi bo imelo zelo pomembno vlogo tudi zdravilišče Topolšca. Predvidena stopnja rasti za industrijo je 13,3 odstotka letno za terciarne dejavnosti pa 13,5 odstotka letno.

OŽIVITEV ZDRAVILIŠČA

V srednjeročnem razvoju programa bolnice Topolšca načrtujemo da bo v obdobju do leta 1980 dokončano zdravilišče z oddelkom za rehabilitacijo, katero bo z adaptacijo že obstoječih objektov in z izgrad-

njo novega objekta imelo 220 postelj. Istočasno bosta ustrezno usposobljena in modernizirana pljučni in interni oddelki. V letu 1976 smo pristopili k adaptaciji Mladike in starega bazena za potrebe zdravilišča. Ta adaptacija je bila končana junija letos in tako ima zdravilišče zaenkrat na razpolago 50 udobnih ležišč z vso ustrežno fizioterapijo in bazen. Izdelan je idejni načrt, v izdelavi je glavni načrt za novo zdravilišče, v katerem bo 170 postelj z ustreznim standardom, vsa potrebna fizioterapija in zaprti bazen. Novi del zdravilišča bo dokončan v letu 1979. To zdravilišče bo služilo predvsem za rehabilitacijo bolnikov po poškodbah, za zdravljenje bolnikov z okvaro lokomotorne aparata — predvsem hrbtenice, delno pa tudi za zdravljenje srčnih in pljučnih bolezni ter raznih živčnih obolenj. Ponovno ožvitev zdravilišča nam je narekoval termalni vrelec, iz katerega priteče vsako sekundo 50 litrov termalne vode s temperaturo 32 stopinj. Že v stari Avstroogrski monarhiji je bilo to zdravilišče dobro izrabljeno in visoko cenjeno. Razen ter-

malne vode ima Topolšca tudi zelo ugodne klimatske razmere, na katere vplivajo zlasti iglasti gozdovi, veliko število sončnih dni in svež gorski zrak. Sam kraj Topolšca se bo v obdobju 1977 do 1983 razvil v urbaniziran center, ki bo delno nadomestil mesto Šoštanj, ker to leži pretežno na rušnem območju Rudnika lignita Velenje. Ko bo do konca izgrajeno novo zdravilišče, bodo podane velike možnosti za rehabilitacijo bolnikov širšega območja, pri tem mislimo na vso Slovenijo, delno pa tudi na ostale republike in na sosednjo Avstrijo. Ustvarjeni bodo pogoji za sodelovanje z ustreznimi ustanovami, ki bodo lahko pošiljale svoje bolnike na pravočasno rehabilitacijo in zdravljenje v to zdravilišče. Zdravilišče bo imelo, oziroma že ima, v sodelovanju z ustreznimi oddelki bolnice Topolšca usposobljen strokovni kader ter vse diagnostične in terapevtske pripomočke. Služilo pa bo tudi preventivni dejavnosti in to predvsem za potrebe občine Velenje, sosednjih občin in širšega območja.

Ne zadošča, da pri sistematskih pregledih ugotavljamo okvare zdravja ljudi, naredimo pa zelo malo za izboljšanje in odpravo teh okvar. Naš načrt je, da se zdravilišče do leta 1980 razvije v sodobno ustano-

vo in to s poudarkom na preventivnem zdravljenju. Zdravilišče pa bo seveda imelo tudi velik pomen v turizmu in bo služilo za rekreacijo delavcev s širšega območja. Vse adaptacije, ki smo jih do sedaj opravili v zdravilišču smo financirali z lastnimi sredstvi, ki so se zbrala na območju občine Velenje. Za zidavo novega zdravilišča so zagotovljena potrebna sredstva s strani gospodarskih organizacij občine Velenje, računamo pa tudi na bančna sredstva. Tudi Republiški komite za zdravstvo in socialno varstvo je v svoji odločbi 8. decembra 1976 izdal soglasje z utemeljitvijo, da je idejna zasnova zdravilišča Topolšca v sklopu bolnice Topolšca usklajena s programom zdravstvenega varstva in z družbenim interesom na tem področju.

TRIJE NOVI ODDELKI

Bolnica Topolšca je imela 1. januarja 1976 260 standardnih postelj od katerih je bilo 200 uporabljenih za tuberkulozne in pljučne bolezni, 60 postelj pa je bilo namenjenih splošni interni medicini. Medtem, ko je pljučni oddelki, ki je lociran v objektih Planika in Smrečina, še bil v kar ustreznih prostorih, pa je interni oddelki v Mladiki deloval v neustreznih z zelo pomanjkljivo strokovno zasedbo. Ni imel lastnih specialistov internistov neustreznost je bila urejena dežurna in laboratorijska služba primanjkovalo je ustreznih specialistov za konzilirano (svetovno) službo, primanjkovalo pa je tudi ostalega višjega in srednjega medicinskega osebja. Do meseca marca 1976 je prihajalo iz celjske zdravstvene regije toliko bolnikov, da so za njih potrebovali okoli 200 bolniških postelj, ostalih 60 postelj pa je bilo zasedenih z bolniki občine Velenje in ostalih občin z območja zdravstvene regije Ravne na Koroškem. Ker je prišlo spomladi leta 1976 do občutnega zmanjšanja bolnikov z območja celjske zdravstvene regije, je morala bolnica Topolšca zmanjšati število standardnih postelj za 60. Interni oddelki se je leta 1976 preselil iz Mladike v ustrezno adaptirane prostore v Planiko, tako ima sedaj bolnica Topolšca s pljučnim in internim oddelkom 206 standardnih postelj. Trenutno se zdravi na obeh oddelkih približno 205 do 210 bolnikov, od

katerih jih je 110 z območja celjske zdravstvene regije.

Za obdobje 1977 — 1980 računamo, da se bo zmanjšalo število tuberkuloznih bolnikov, kateri se sedaj zdravijo v bolnici Topolšca, oziroma, da bo prišlo do ustrezne delitve dela med posameznimi bolnicami za tuberkulozo in pljučne bolezni v SR Sloveniji. V tem primeru bomo imeli na razpolago več kapacitete za interne in pljučne bolnike, ki bodo lahko služili širšemu območju, tukaj mislim predvsem na območje zdravstvene regije Celje. V kolikor celjska zdravstvena regija za te posteljne kapacitete ne bi bila zainteresirana, bo njihova namembnost drugačna in bodo uporabljene za naš program razvoja bolnice Topolšca do leta 1985.

V obdobju 1977 — 1980 bodo opravljene vse potrebne priprave za ustanovitev ostalih oddelkov bolnice v Topolšci. Predvidevamo, da bo bolnica Topolšca postala splošna bolnišnica, ki bo imela še kirurški oddelki s poudarkom na travmatologiji s 60 posteljami, ginekološko porodniški oddelki s 50 posteljami in otroški oddelki s 40 posteljami. Število postelj na internem in pljučnem oddelku je odvisno od spoznanja z ostalimi zdravstvenimi regijami, predvsem z zdravstveno regijo Celje. Oblikovanje teh oddelkov bo končano do leta 1985 vendar pa bi to lahko izvedli že prej.

Splošna bolnica Topolšca bo s svojimi petimi oddelki služila za potrebe prebivalstva občin Velenje in Mozirje. To območje bo do leta 1985 imelo najmanj 60. tisoč prebivalcev, sedaj je tu 50. tisoč prebivalcev. V primeru potrebe bi se lahko tudi del prebivalcev iz sosednjih občin zdravljal v tej bolnišnici, predvsem na pljučnem in internem oddelku. Smatramo, da bi lahko prišlo do ustrezne delitve dela z bolnico Celje in z bolnico Slovenj Gradec, saj bo z razširitvijo bolnice Topolšca prišlo do razbremenitve sosednjih prenatrpanih bolnišnic.

Ne predvidevamo nobenih novih bolniških objektov ampak le adaptacijo obstoječih, vse predvidene investicije pa bomo financirali iz sredstev občinske zdravstvene skupnosti Velenje in občinske zdravstvene skupnosti Mozirje. •

Prim. dr. ALOJZ FIJAVŽ

Del zdravilišča v Topolšci. Objekt Toplica.

NOGOMET

Bo dosežen načrt?

Nogometaši Rudarja so se tudi iz predzadnjega gostovanja v jesenskem delu tekmovanja zmogli praznih rok. Čeprav so na njih pričakovali točko, se njihova želja ni uresničila. Srečanje v Bjeljini z Radnikom so izgubili z rezultatom 2:0, čeprav so nastopili v najmočnejši postavi. Glede na to, da sta do jesenskega dela tekmovanja le še dve srečanja (v nedeljo doma proti Rudarju iz Ljubije in v zadnjem kolu v gosteh z Jedinostvom iz Brčkega) in ob upoštevanju dosedanjih neuspešnih gostovanj je skorajda težko pričakovati, da bi „Rudarji“ v zadnjih dveh kolu osvojili vse štiri možne točke. Lahko pa se seveda zgodi, da bodo prav v teh kolu presenetili, kar bi pomenilo izpolnitev minimalnega načrta v jesenskem delu: osvojitev štirinajstih točk. Ob vsem tem se vzbujajo tudi vprašanja, kje so razlogi, da nogometaši Rudarja še ni uspelo osvojiti točk na tujem.

Če sodimo po ocenah, ki jih dobivajo za igre na tujem igrišču, ki so resda subjektivne, pa vendarle nekaj povedo, potem je verjetno eden izmed razlogov neoborbenost posameznikov, morda celo neresnost nekaterih igralcev. V igri nogometašev so velikokrat opazna velika nihanja. Tako smo, na primer, v devetdesetih minutah priče igri, ki si jo lahko samo želimo, nato pa spet takšni, pred katero gledalci z zatiskajo očmi. Strokovno vodstvo sicer opravičuje takšno nogometašev s tem, da igralci pred začetkom prvenstva niso imeli skupnih bazičnih priprav, zato bodo kar najbolj intenzivno izkoristili zimski premor, da bi nogometaši čim bolj pripravljeni dočakali drugi del tekmovanja. Verjetno pa ta prizadevanja samega vodstva, pa tudi stalne spremembe v njem, ne bodo dovolj, če igralci ne bodo pokazali več volje za igro, in če se ne bodo borili, kot od njih pričakujejo zvesti navijači, pa čeprav so prišli k Rudarju morda le za nekaj mesecev. Seveda pa je pred nogometaši tudi še vseh sedemdeset kol spomladanskega dela tekmovanja in s tem možnosti in verjetno še dovolj časa za večje uspehe.

ŠMARTNO : ILIRIJA — LJUBLJANA 1:1 (1:0)

Selekcija Šmartnega je v letošnji sezoni prvič na domačem igrišču doživela gostom, da so jim odnesli točko. Gostje iz Ljubljane so se predstavili kot zelo čvrsta in borbeno ekipa, prav v gotovo najboljša, kar smo jih 1 leto videli v Šmartnem. Domači so začeli ofenzivno in si pripravili nekaj lepih priložnosti za zadetek, od katerih pa so prvo izkoristili šele v 33. minuti. Žalig je lepo streljal s kakih šestnajstih metrov in žoga je obotčila v mreži za hrbtnom nezanesljivega vratarja gostov. Že v naslednjem napadu pa so gostje imeli izredno priložnost, ki se je končala s strelom preko praznih vrat. Igralci Šmartnega so v tem delu imeli več od igre in okoli večji spretnosti napadalcev bi bil rezultat gotovo lahko bil višji. Po nekaj minutah igre v drugem polčasu je sodnik zaradi izjemno grobe igre izključil enega od gostujočih igralcev in vse je kazalo, da bo njihov odpor dokončno strt. Toda za-

grali so še bolj postrtovalno in rezultat take igre je bilo izenačenje v 57. minuti, potem, ko so spretno izkoristili napako domače obrambe. Do konca srečanja so nogometaši Šmartnega poskušali na vso moč doseči vodilni zadetek, vendar jim kljub veliki ofenzivi to ni uspelo in dragocena točka je odšla v Ljubljano. V zadnjem kolu jesenskega dela igra selekcija Šmartnega s Slovanom v Ljubljani.

ŠMARTNO: I. Podgoršek, Podvratnik, Hanžekovič, Klanfer, G. Omladič, A. Podgoršek, Žalig, Benetec, Kodre, Prašnikar, A. Omladič.

J. KRAJNC

• ODOBJKA

Doslej najbolje

Ljubenske odbojkarice so po rezultatu sodeč, tudi tokrat gladko izgubile. Ob petem zaporednem porazu pa ne moremo mimo dejstva, da so tokrat pokazale najboljšo igro doslej. S takšno igro bi na svoj račun vknjižile že preneka točko. Tokrat jim to ni uspelo zato, ker so se pomerile s trenutno najboljšo in vodilno ekipo Merkurja iz Nove Gorice. Gostjam so se odlično upirale. V prvem setu je bila igra povsem izenačena in domačinke so celo povedle s 13:10. Gostje so uspeli izenačiti in po številnih menjavah pri 13:13 je Novogoričankam uspelo zmagati. Takšen razplet je v veliki meri vplival na igro domačih igralcev v drugem setu, čeprav tudi v tem niso bile v podrejeni vlogi, razigrale pa so se na začetku tretjega, ko so povedle kar z 8:1. Zanašajoč se na visoko vodstvo so nekoliko popustile in gostje so po ogorčenem boju počasi zmanjšale razliko in na koncu zasluženo zmagale. V telovadnici osnovne šole sta tekmo vodila Sedovšek iz Braslovca in Jelen iz Polzele, tekmo pa si je ogledalo sto gledalcev.

Za Ljubno so igrali: Skok, M. Jeraj, J. Jeraj, Gračner, Slokan, Pečnik, Volovšek, Podlesnik, Blagojevič, Mori, Slatinšek in Budna.

J. P.

• KOŠARKA

ČETRTO ZAPOREDNA ZMAGA ELEKTRE

Prvenstvena košarkarska tekma med Elektro in Branikom je bila pravi derbi v I. slovenski košarkarski ligi. Domače moštvo, zavedajoč se odgovornosti je pričelo srečanje silovito in si do odmora priigralo 9 točk prednosti. Vendar končni rezultat 82:81 (43:34) govori o tem, da je bil drugi polčas poln dramatičnih dogodkov. Elektra je igrala sicer svojo „igro“, vendar se ni mogla odlepiti od zelo dobrih in visokih gostov, ki so 4 minute pred koncem vodili celo za 4 točke. Z veliko postrtovalnostjo in dobri mileti Jošta, Hliša in Kebliča je Elektra ob kuncu le zasluženo slavila. S to zmago je Elektra na prvem mestu z dobrimi obeti v prihodnostjo. Če bo naslednje gostovanje v Ajdovščini prineslo ugoden rezultat, lahko trdimo, da je Šostanj po daljšem času zopet dobil kvalitetno ekipo, ki ve kaj hoče. Vsi uspehi pa rastejo z delom in odrekanjem igralcev. To pa so mladi košarkaši, v katere so z velikim optimizmom uprte naše oči.

Za ekipo Elektro so igrali: Jerič 8, Kokoli, Jošt S. 6, Štahr, Breznik P., Hliš 8, Polovšak 3, Breznik S. 8, Jošt J. 32, Kafedžić 4, Keblič 13. V 5. kolu se bo 3. decembra 1977 Elektra srečala z ekipo Fruktala v Ajdovščini.

M. N.

• INVALIDSKI ŠPORT

Uspešen zaključek tekmovalne sezone.

Preteklo nedeljo so bila v Velenju športna srečanja ekip Občinske zveze za šport in rekreacijo invalidov iz Siska ter sekcije za rekreacijo in šport pri DI Velenje. Več kot 50 tekmovalcev se je sestalo v kegljanju, streljanju z zračno puško, namiznem tenisu in ribolovu. V vseh srečanjih so bili uspešni domačini.

Rezultati: kegljanje Velenje : Sisak 3723:3156 podrtih kegljev, streljanje z zračno puško Velenje: Sisak 833:747 krogov, namizni tenis Velenje: Sisak 4:0, ribolov Velenje: Sisak 97:61 ulovljenih komadov rib.

• BRIDGE

Velik uspeh Velenčanov

V nedeljo je bilo v Rogaški Slatini odprto prvenstvo Slovenije v bridgeu za pare. Tekmovanja so se poleg številnih ekip iz Slovenije udeležili tudi gosti iz Hrvaške in Avstrije.

Zelo smo se razveselili ob razglasitvi končnih rezultatov. Iz bridge kluba Velenje smo se tekmovanja udeležili trije pari in dosegli izjemen uspeh. Vsi smo se uvrstili med prvo deseterico in sicer par Katja Kaiser — Janko Mioč za dvema zagrebškima paroma na tretje mesto, kar pomeni naslov republiškega prvaka za seniorske pare; par Stane Borovnik — Rafael Pečecnik je zasedel šesto mesto, kar pomeni naslov republiškega prvaka za juniorske pare, par Ac Sagmeister — Marjan Kojakovič pa se je osvojil 9. mesto. Tudi to je velik uspeh novincev na tem turnirju, na katerem je sodelovalo dosti močnih in znanih parov iz Ljubljane, Maribora, Postojne, Slovenj Gradca, Zagreba in Avstrije. Uspeh je še toliko večji ker nismo imeli nobenih priprav, saj zaenkrat nimamo na voljo ustreznega prostora. Sedaj je pred nami še „trial“. To je več-krožni turnir za prvenstvo Slovenije, na katerem upam, da bomo obdržali ali pa še izboljšali naše uvrstitve iz Rogaške Slatine.

R. PEČECNIK

• SMUČANJE

Za višjo raven

Pred dnevi se je sešel na redni letni občni zbor Smučarski klub Velenje, v katerem deluje tudi področni zbor vadiateljev, učiteljev in trenerjev smučanja Velenja.

Ko so razpravljali o preteklem delu, so med drugim poudarili, da čeprav so naredili pomemben korak pri vzgoji novih vadiateljev, učiteljev in trenerjev smučanja, pridobili so trinajst novih strokovnih sodelavcev, ne zavedajo pa se svoje strokovne vezanosti in tu — vsaj nekateri — ne izpolnjujejo najosnovnejših obveznosti. Za primer so navedli, da jih je le nekaj več kot 40 odstotkov plačalo članarino. Ena izmed pomembnih prihodnjih nalog kluba bo proučiti možnosti za nadaljnjo kadrovske krepitve vrst z mlajšimi kadri, predvsem iz vrst bivših tekmovalcev, ki jih bodo takoj, ko bo možno, usposobili za klubske vodnike smučanja in skupaj s področnim zborom za smučarske sodnike — pripravnike. Skrb za nadaljnjo vzgojo kadra bo še toliko pomembnejša, ker so na šolah v okviru šole v naravi uvedli tudi smučanje in občinska izobraževalna skupnost razumljivo pričakuje veliko pomoč tudi od smučarskega kluba. Zato so se na občnem zboru dogovorili za organizacijo tako imenovanih hitrih tečajev smučanja, s katerimi bodo skušali zagotoviti potrebne kade, ker te naloge učitelji telesne vzgoje na šolah te naloge sami ne bodo mogli opraviti. Na zboru so tudi poudarili, da je večkrat slišati pripombe, češ da ob raznih tečajih ni mogoče dobri smučarskih vadiateljev. Nekaj resnice je v tem, vendar obstajajo za to objektivni razlogi. Vedeti je namreč treba, da mnogi smučarski strokovnjaki pogosto zelo težko dobijo dopust v ta namen. Če pa ga že dobijo, pa ga tudi niso dolžni porabiti za vzgojo drugih oziroma „delovno“. Zato so menili, da bi se s pomočjo sindikata v posameznih delovnih organizacijah poskušali dogovoriti, da bi vadiatelji dobili v ta namen izredni plačan dopust.

Člani smučarskega kluba bodo izvedli tudi letno akcijo Naučimo se smučati in izredno veliko pozornost namenili delu na vseh osnovnih šolah pa tudi v vzgojnovarstvenih ustanovah, saj je velika želja, da bi prek selekcij tudi v naši občini prišli do dobrih smučarjev tekmovalcev. Za njih bodo od decembra do marca organizirali tečaje. Ob koncu vsakega tečaja bodo tekmovalci kluba in takoj začetki treninge pod strokovnim vodstvom. Tekmovalna sezona bi se za njih praktično začela šele v sezoni 1978/79. Nekateri učenci, ki ne bodo prišli v poštev kot tekmovalci, naj bi z nadaljnjim delom postali vadiatelji ali učitelji smučanja, ostalim pa naj bi smučanje postalo trajna navada. S selekcijskim načinom dela so v smučarskem klubu začeli že lani. Tako trenutno v pripravljalnem obdobju trenira okrog dvajset tekmovalcev. Selekcij-sko delo pa bo seveda zajelo tudi učence šostanjskih šol in z osnovne šole v Šmartnem ob Paki.

Na občnem zboru so sprejeli še sklep, da bodo morale letos vse šole organizirati obvezno šolsko prvenstvo v smučanju, če bodo hotele sodelovati na občinskem tekmovanju. Ob tako velikem številu tekmovalcev potem ne bo težko izbrati najboljših, ki bodo zastopali občino v nadaljnjih tekmovanjih.

Na zboru so izvolili tudi nov izvršni odbor, za predsednika pa Jožeta Melanška. Posamezni člani izvršnega odbora imajo še posebne zadolžitve, kot na primer za delo s šolskimi društvi ipd. Poleg tega bo delovala v klubu komisija za rekreacijo, izvolili pa so tudi svet staršev.

Mladi še premalo delavni

Občinska konferenca ZSMS Mozirje ocenila delo — Mladi uresničili večino zadanih nalog — Osnovne organizacije še vedno ne delajo dovolj aktivno — Obsežen akcijski program.

Mladi v Gornji Savinjski dolini so na minuli programski konferenci ocenili svoje delo v preteklem letu. Zaustavili so se pri uspehih in kritično ocenili napake in pomanjkljivosti v svoji organizaciji, kar je še zlasti pomembno zaradi obilice pomembnih nalog, ki jih čakajo v prihodnjem predvidljem in predkongresnem obdobju. V minulemu letu dni so veliko postorili, oglejmo si le nekatere uspele akcije.

Pozimi so skupno z ZRVS izvedli tradicionalno tekmovanje za pokal Slavka Šlandra, se udeležili pohoda po poteh heroja Kebeta v Dražgošah, in pripravili več tekmovanj med vojski, s katerimi zares vzorno sodelujejo, delavci milice, ZRVS, pripadniki enot TO, mladino in strelci. Aprila so se lotili organizacije regijske prireditve „Naša beseda 77“. Zaradi nesodelovanja kulturnikov jim je prireditev delala številne preglavice, vendar so jo s pomočjo celjskih mladincev vseeno pripravili v zadovoljstvo vseh. Poleg občinske so letos spremljali še zvezno štafeto mladosti in ob dnevu mladosti v ZSMS svečano sprejeli 250 novih članov. V okviru republiškega pohoda so pripravili šestdnevno pot po poteh prvih slovenskih partizanskih enot in aktivistov OF. Poleg stalne pohodne enote je komandantsko torbo spremljalo na poti skupno 340 mladih. Spomladi so ustanovili občinsko mladinsko delovno brigado Slavka Šlandra in poleg številnih krajevnih izvedli štiri občinske delovne akcije ter štiridnevno akcijo v Robanovem kotu, s katero so obnovili partizansko bolnico. V veliki meri so obogatili tudi sodelovanje z mladinci v pobrateni občini Čajetina. Izvedli so seveda še veliko drugih akcij in pri svojem delu zares dobro sodelovali z občinsko organizacijo ZRVS, z občinskim odborom ZZB NOV in predvsem z občinskim štabom TO, kjer so vedno naleteli na polno mero razumevanja in pomoči.

Ob vseh teh uspehih pa so samokritično priznali, da jim je kdaj kdaj tudi zmanjkalo moči. Res je, da so se otepali z vrsto težav, res pa je tudi, da občinska konferenca ni vedno našla dovolj časa za tvornejšo krepitev sodelovanja z osnovnimi organizacijami, ki bi s svojimi izkušnjami in spodbudami nedvomno še bolj oplemenitile njeno delo. Na tem področju so uspeli le delno. Ustanovili so sicer štiri nove osnovne organizacije in oživili delo nekaterih, vendar to še ni vzrok za pretirano zadovoljstvo. Dejstvo je namreč, da osnovne organizacije še vedno ne delajo dovolj. Večno izgovarjanje na pomanjkanje časa in prostorov ter na nerazumevanje starejših zveni dokaj jalovo, če pomislimo na tiste osnovne organizacije, ki odlično delajo in, kot po pravilu, v najslabših delovnih pogojih. Mladi v moziški občini so sicer zelo aktivni, le kot predstavniki svoje organizacije — ZSMS — se pojavljajo prereditko in premalo odločno. Delno k temu pripomorejo tudi nepravilne in celo zlonamerne kriti-

ke, ki si jih v posameznih sredinah privoščijo celo posamezniki na odgovornih mestih in člani zveze komunistov, ob tem pa se nihče od teh ne spomni, da bi mladim skušal najprej pomagati. Nerazumljiva je tudi neprizadetost mladih komunistov v nekaterih osnovnih organizacijah, ki bi morali stati v prvi vrsti, pa stojijo ob strani dela in problemov mladinske organizacije. Takšne pomanjkljivosti bo treba v bodoče nujno odpraviti, pot do tega pa je samo ena — zavzeto in odločno delo. Zlasti se bodo morali potruditi

mladi v združenem delu kjer delo mladinske organizacije najbolj šepa.

Tem in podobnim nalogam je seveda prilagojen obsežen akcijski program dela občinske konference za naslednje mesece, v katerem je krepitev dela osnovnih organizacij na prvem mestu. Mladi namreč ne smejo dovoliti, da bi ob uspešnem izvajanju številnih nalog in akcij, naenkrat pričeli ugotavljati, da so ob zunanjem blišču teh akcij, temelji njihove občinske organizacije na majavih tleh.

J. P.

Nosilci tehnične kulture

Tehnična kultura v moziški občini takorekoč „na psu“ — Edini nosilec je klub radioamaterjev — Veliko pozornosti posvečajo delu z najmlajšimi — Kljub finančnim problemom so zelo aktivni

Letošnje leto je posvečeno tehnični kulturi, zato je prav, da spregovorimo nekaj besed o stanju na tem področju v moziški občini. Stanje je namreč vse prej kot zadovoljivo in temu primerna je tudi raven pozornosti, ki jo tehnični kulturi v Gornji Savinjski dolini namenja. Edina amaterska organizacija, po svoji zasnovi v celoti sestavljena iz tehnične kulture, je moziški klub radioamaterjev, če k takšnim ne štejemo avto-moto društva. Dejstva, da so edini v občini in s tem tudi nosilci razvoja tehnične kulture, se v klubu v celoti zavedajo. Temu primerno imajo zastavljen tudi svoj delovni program, ki ni ozko usmerjen v njihovo specialno področje, ampak v svoji zasnovi predvideva tudi dejavnosti, ki naj bi propagirale razvoj in pomen tehnične kulture in njeno vlogo kar najbolj približale širšemu krogu ljudi.

Kar se tiče slednje naloge so lani opravili nekaj pomembnih akcij. Ob 120-letnici rojstva Nikole Tesle so po vseh šolah pripravili nadvse zanimiva predavanja. Prav tako so na šolah demonstrirali delo na kratkovalovnih vezah, učenecem posredovali in prikazali tehnične sestavljenke in podobno. Trudijo se tudi, da bi preko svojih inštruktorjev okrepili delo po šolah na področju radioamaterstva in sorodnih dejavnosti. Takšna oblika dela bo še zlasti pridobila na veljavi z uvajanjem celodnevne šole, dobro pa je že zažvela na moziški osnovni šoli. Drugod se bo v prihodnje pojavil problem inštruktorjev in (ne)zanimanja na posameznih šolah za takšno dejavnost. Ob vseh kolikor toliko izpolnjenih pogojih računamo v perspektivi na ustanovitev sprejemno-oddajnih sekcij po šolah. Ob vseh naštetih se namreč pojavlja tudi problem dragih, za delo primernih, sredstev.

Sicer pa bodo moziški radioamaterji prihodnje leto slavili desetletnico obstoja in uspešnega delovanja in v svoji zagnanosti že načrtujejo, kako bodo obletnico kar najbolj plodno počastili. Število članov kluba se je v zadnjem času občutno povečalo, v nekaj mesecih od 20 na 45. Pomembno je tudi to, da se ob starejših vse bolj pojavljajo mladi. V klubu je danes 16 članov z operaterskimi izpiti za kratko in ultrakratkovalovno področje. To je razmeroma veliko število, velja pa tudi, da aktivnost nekaterih članov ni na zavidljivi ravni. Nedelavnost vsekakor ni v korist ne članu in ne klubu, saj z njo ostaja neizkoriščena obilica težko pridobljenega znanja.

Zelo delavni pa moziški radioamaterji vseeno so. Tudi letos so se udeležili UKV štafete mladosti, udeležujejo se vsah tekmovanj na ultrakratkovalovnih vezah in se prav sedaj pripravljajo na tekmovanje za pokal zveze radioamaterjev Slovenije.

Krajevna skupnost Ljubno ob Savinji zagotovo spada med najboljše v Gornji Savinjski dolini. Ker tudi skrbi za okolje posvečajo znatno mero pozornosti je še toliko bolj nerazumljiva „skrb“ za tale kontejner. Sporna je že njegova „lokacija“, stoji namreč v središču kraja, še bolj sporen pa je odvoz smeti. Posnetek je bil narejen prve dni novembra. Doslej smeti še niso odpeljali in prav nič bujne domišljije ni potrebno, pa si vsak lahko ustvari današnjo podobo kontejnerja in njegove okolice.

J. P.

Od lepega hrasta do dobrega soda

Obiskali smo sodarja in kolarja Jožeta Nunčiča — Poklic, ki ga opravlja, je danes pri nas že zelo redek

„Jože Nunčič — sodar in kolar“. Tako je napisano na tabli, ki stoji ob železniškem prehodu v Paški vasi. Tabla kot toliko drugih pa vendarle v nečem zanimiva. Le še malo je namreč ljudi, ki bi opravljali kolarska in sodarska dela. Jože Nunčič, k čigar hiši vodi ta napis, je eden redkih, ki se še ukvarjajo s to, lahko bi rekli že kar „prastaro“ obrtjo, ki pa je nekoč bila precej razširjena.

Menili smo, da bi bilo zanimivo zvedeti kakšno podrobnost o delu sodarja in kolarja, o proizvodih, ki prihajajo izpod njegovih rok in nastal je tale pogovor.

Kdaj ste se izučili te obrti?

„Več kot petnajst let je že, odkar sem se preselil sem in od

takrat se neprekinjeno ukvarjam s tem delom, ki sem se ga seveda naučil že prej. Takrat je bilo podobnih šol mnogo več kot danes, ko skoraj ne vem, kje sploh še obstajajo. Pozneje sem opravil še poseben tečaj in strokovni izpit ter s tem pridobil visoko kvalifikacijo.“

Kaj vse kot sodar in kolar izdelujete?

Nekdaj so kolarji opravljali vsa mizarska dela, posebno pa sode, kolesa, večje in manjše vozove, brane, razne držaje, končnice, samokolnice in še mnogo drugega. Danes se večina teh proizvodov dela industrijsko, zato se tudi mi, ki smo še ostali v tej obrti, v glavnem usmerjamo v serijsko proizvodnjo predvsem kmečkega orodja,

ki ga prodajamo po celi Sloveniji in tudi v južnih republikah. Moje delovno sezono bi lahko razdelili na dva dela: približno od januarja do junija delam najrazličnejše orodje od grabelj, motik, lopat, rovnice, krampov pa do metlinih in drugih držajev ter kosišč. Sicer pa rad napravim vse, kar stranke naročijo, kajti treba se je prilagajati njihovim zahtevam. Največ izdelamo grabelj, ki pa jih ne prodajamo po vsej Sloveniji, ker so naše štajerske drugačne kot na primer dolnjske oziroma ribniške, ki so jih ponekod bolj vajeni, čeprav so nekoliko manj trpežne. V vseh preostalih mesecih pa delamo v glavnem sode. Njihovo število pa je seveda odvisno od letine.“

Mnoge bo verjetno zanimalo, če opišete, kako pravzaprav nastane sod?

„Kot za vse ostale moje izdelke je najprej potrebno dobiti kvaliteten les, debela ravne in zdrave rasti. Za sode je najboljši nižinski hrast, ki ima zelo žilav les. Deske se zrežejo na različne dolžine, odvisne od prostornine sode. Iz tega lesa, ki se je prej že dve leti naravno sušil, tako nastanejo doge, ki se strojno pripravijo za sestavo v obroč. Sodu je sedaj potrebno dati pravilno obliko. Nato sledi faza upogibanja dog. Poznamo klasičen postopek s kurjenjem ognja, ali pa s prekuhavanjem v vreli vodi. Doge se pod pritiskom okrivijo in nabijejo obroči. Spet se še enkrat kuri, da se sod utrdi in osuši in tako počasi dobi končno obliko. Največ se delajo petdeset in stoliterski sodi. Največji, ki sem ga doslej izdelal je držal 1500 litrov. Moj absolutni rekord pa predstavlja neka kad, katere prostornina je bila večja še za kakih 500 litrov.“

Kakšne so razlike med sodarskim in kolarskim poklicem nekoč in danes?

„Čeprav je tudi danes pri našem delu potrebnih precej te-

lesnih naporov, je vendarle včasih bilo mnogo težje, saj ni bilo nobenih strojev. Sprva sem vse delal ročno, šele po nekaj letih pa sem si sam izdelal žago in obrezovalni stroj. Le tako sem lahko delal bolj kvalitetno in si počasi pridobival kupce. Pozneje sem kupil še nekaj manjših strojev, vendar pa se v našem poklicu še vedno mora marsikaj opraviti ročno.“

Ali se bo po vašem mnenju ta obrt pri nas uspela ohraniti?

„Njena perspektiva ni nič kaj rožnata. Mladih ljudi, ki bi se hoteli učiti tega poklica skoraj ni. Lahko pa rečem, da je to izredno lepo delo, če ga znaš

dobro in z veseljem opravljati. Kljub temu, da nas je vedno manj, je povpraševanje po naših izdelkih zelo veliko. Sam imam toliko dela, da prebijem v delavnici po šestnajst ur na dan, poleg tega pa mi pomagata še žena in vajenec. Rad bi nekoliko razširil delovne prostore, ker sedanji ne ustrezajo več predpisanim pogojem. Ravno te dni sem dobil prvi večji stroj, ki sem ga komaj še postavil v te prostore. Upam, da bom kmalu uredil vse potrebno in povečal zmogljivosti, saj bi si s tem precej olajšal delo. Če mi bo to uspelo, bi rad dobil še enega učenca, kar pa bo zelo težko. Kajti, kot sem že rekel, tisti, ki bi hoteli opravljati to delo so zelo redki. Zato se lahko upravičeno bojimo, da bo ta sicer zelo lep in star poklic kmalu izumrl.“

J. KRAJNC

KDAJ URBANISTIČNI NAČRT

Krajevna skupnost Šoštanj je izpolnila skoraj vse zastavljene naloge — Kdaj urbanistični načrt — Za realizacijo plana za prihodnje leto potrebujejo 4 milijone din.

Leto se je vse bolj bližalo koncu in prvi sneg je že malo pobelil našo dolino. Sedaj je čas, ko začnemo delati obračun storjenega dela, ko skrbno preanaliziramo minulo obdobje in pripravimo načrte za novo leto. Tako je v delovnih organizacijah, ustanovah, družbenopolitičnih organizacijah in drugje. Tako je tudi v krajevni skupnosti. Novinar Boris Zakošek je tokrat obiskal krajevno skupnost Šoštanj in za pogovor zaprosil dolgoletnega člana krajevne samouprave, bivšega podpredsednika in sedanjega predsednika krajevne skupnosti Miloša Volka.

— Tovariš Volk, plan krajevne skupnosti za letošnje leto ste imeli kar bogato zastavljen. V kolikšni meri pa ste ga uspeli realizirati?

V krajevni skupnosti smo program del za letošnje leto v glavnem uresničili. Žal, smo se lahko opirali v večini le na sredstva iz samoprispevka, ker nam samoupravna interesna skupnost za komunalno ni nakazala vsega načrtovanega prispevka. Tako smo od planiranega 1,70 milijona din zaenkrat dobili le 500 tisoč din. Tudi sredstva, ki naj bi jih nakazale delovne organizacije ne dotekajo tako, kot je bilo planirano. Zaenkrat je to obveznost izpolnila le poslovna enota Viatorja iz Pre-

celodnevno osnovno šolo. Pri tej izgradnji smo sodelovali s preko 320 tisoč din vloženih sredstev. Za igrišča in ureditev okolice pri osnovni šoli Karel Destovnik — Kajuh smo dali 780 tisoč din. S sredstvi iz samoprispevka smo izvedli tudi drugo fazo ureditve okolice kulturnega doma, za kar smo porabili 200 tisoč din, rekonstruirali pa smo še priključek ceste pri Rženu in pri Kumru na Koroško cesto. S sredstvi iz samoprispevka bi morali urediti še elektrifikacijo proti Kumru, vendar kar zaradi visoke cene to investicijo preložili. Obnovili smo še bivši Sindi-kalni dom, v prihodnjem letu pa moramo urediti še toplofikacijo.

Poleg teh del smo popravili še otroško igrišče in obnovili nasade in zelenice v kraju. Redno skrbimo za ceste, nameščamo smetnjake in obnavljamo prometne znake.

— So kakšni večji zadržki pri realizaciji vaših načrtov?

Najteže je to, da še vedno čakamo na sanacijsko urbanistični načrt. Ko bo ta končno izdelan nam bo vsem s kupaj lažje.

— Tudi drugih težav vam gotovo ne manjka?

Velik problem je vzdrževanje kopaljšča. Za najnujnejša popravila bi potrebovali 870 tisoč dinarjev, vendar to sami ne moremo plačati. Računamo na sredstva komunalne skupnosti. Prav tako se še nismo dokončno sporazumeli za škodo, ki jo povzroča elektrarna. Težave pa imamo tudi z Zavodom za spomeniško varstvo. Želimo namreč podreti hišo, ki stoji ob hiši bratov Mravljak. Tu nameravamo zgraditi stanovanjski blok v katerem bi bil tudi vrtec. Zavod za spomeniško varstvo pa ne dovoljuje rušenja te stavbe, ker sta dela arhitektonska celota.

Seveda so največja težava sredstva. Teh je vedno premalo.

Kako pa bi ocenili letošnje leto?

Lahko rečem, da je bilo kljub vsem težavam, kljub temu, da sredstva niso dotekala tako, kot smo predvidevali, kljub temu, da je bilo nekoliko šepal delegatski sistem in da so se pojavljale še nekatere druge manjše težave, vendarle precej uspešno.

Miloš Volk. Največji problem so sredstva. Vedno jih je premalo.

valj. Ko že govorim o sredstvih, bi opozoril tudi na to, da dobimo iz občinskega proračuna dosti premajhen delež za osebne dohodke tajnika in knjigovodje.

Dela, ki smo jih opravili v letošnjem letu so bila kljub temu kar obsežna. Tako smo sredstva krajevne skupnosti prispevali za izgradnjo igrišča in učilnic na osnovni šoli Biba Roček, ki je prešla na

Uresničitev dolgoletne želje

Stane Dobnik je napregel vse sile, da so s sodobno cesto povezali Veliki vrh s Šmartnim ob Paki, Velenjem in Šoštanjem

Ko smo še spodaj ob vznožju Velikega vrha in Gore Oljke spraševali, kje naj iščemo domačijo Staneta Dobnika, nam je nekoč od domačinov opisal pot in pristavil: „Brez njega prav gotovo cesta po kateri se boste peljali, ne bi bila tako urejena, kot je!“

Le nekaj minut vožnje po sodobni cesti, ki se pričinja malo za Rečico ob Paki in že si na vrhu, kjer se pot prevesi navzdol. Samo še nekaj kilometrov spusta je do Podkrajja. Šoštanj in Velenje se zdita kar neverjetno blizu. Prav tu na vrhu stane Stane Dobnik in k njemu smo bili namenjeni, da izvedemo kaj več o novi cesti in o njemu samemu, ki je bil gonilna sila vseh del na njej. Stane Dobnik je kmet, zato smo ga v lepem sončnem dopoldnevu zmotili sredi dela. Vseeno pa je o cesti, za katero je žrtvoval toliko truda in prostega časa, rad pripovedoval:

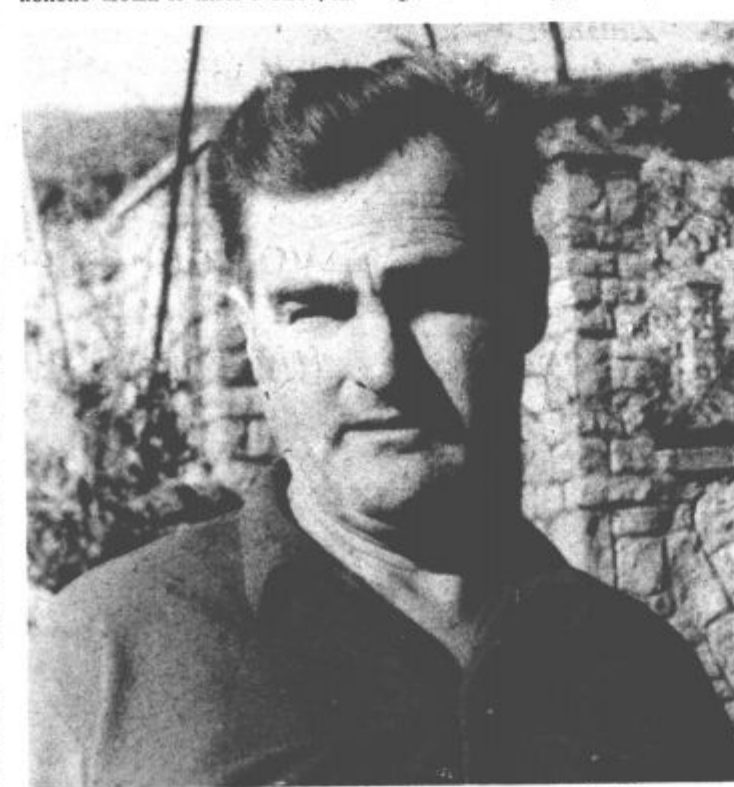
„Leta 1974 je bilo, ko smo na tej cesti začeli prvo akcijo. To je bilo na področju krajevne skupnosti Pesje, ki je zgradila cesto od Podkrajja do Podgorja. Od tu naprej pa sva vse sile vpregla jaz in moj brat Franc. Na začetku je bilo izredno težko. Kamor sva prišla, sva naletela na nezaupanje, skoraj zasmeševanje. Nihče nama ni verjel, da se skozi naše hribovite kraje da zgradi asfaltirana cesta. S Francem sva začela zbirati denar najprej pri uporabnikih te ceste, potem, ko smo se odločili, da začnemo s kilometrom dolgim odsekom od Podgorja proti Velikemu vrhu. Pozneje so nam z denarjem poma gale še Občinska skupščina, velenjski rudnik in Gorenje.“

Ta prvi kilometer asfalta je vsem vtil novih moči in že so se začeli pripravljati za naslednje kilometre. V krajevni skupnosti Lokovica ni bilo denarja, da bi lahko sami položili asfalt po njihovem delu cestišča. Zato je bilo ponovno treba začeti z zbiranjem denarja. Pojavile so se

tudi težave v zvezi z zemljiščem Stanoškovič, tako, da so ta odsek črtali s programa del in je še danes neasfaltiran.

„Z deli smo spet začeli na meji krajevne skupnosti Šmartno ob Paki. Z izredno velikim številom udarniških ur smo pripravili en kilometer in pol ceste proti Šmartnemu, z asfaltom pa nam je uspelo obložiti le prvih tisoč metrov. Z denarno pomočjo tovarne Gorenje smo dokončno uredili še tristo metrov, na-

to pa smo s stoodstotnim glasovanjem na referendumu dobili petdeset starih milijonov. S tem denarjem smo uspeli položiti še tisočstotno metrov asfaltne obloge in pripraviti preostali odsek ceste proti Rečici ob Paki. Obljuba dela dolg in kot vse kaže bomo spomladi zaključili tudi s tem odsekom.“ je nadaljeval Stane Dobnik. Ideja za ure-ditev te partizanske ceste se je v njegovih mislih porodila že pred mnogimi leti. Hotel je, da bi vsi, ki se od

„Sprva mi niso zaupali, toda moral sem vztrajati“ se spominja Stane Dobnik,

tod vozijo na delo v dolino, imeli sodobno urejeno pot. Predvsem pa je z njo želel postaviti nekakšen spomenik vsem žrtvam, ki so med narodnoosvobodilnim bojem padle na tem področju. Med njimi je bil tudi Stanetov in Francov oče, ki so ga nečloveško mučili in ubili v taborišču Mauthausen. Sedaj je želja uresničena in vsi se veselijo tega. Pomen te ceste je zares zelo velik. Pot od Šmartnega do Velenja se je z njo skrajšala kar za devet kilometrov, poleg tega predstavlja tudi dobro osnovo za razvijanje kmečkega turizma. Njene vrednosti za splošni ljudski odpor pa najbrž ni potrebno posebej omenjati. Stane Dobnik se danes, ko so z uresničitvijo velikega načrta že skoraj pri kraju, rad spominja vseh ur, ki so jih na tej cesti preživel s krampom in lopato v rokah. Takole pravi:

„Zelo težko je bilo prebiti led, nato pa je nekako šlo. Najtežje je bilo prepričati ljudi, da so začeli verjeti v zamisel mene in mojega brata. Rad bi se zahvalil vsem, ki so nam kakorkoli pomagali, posebno pa osnovni organizaciji SZDL iz Šmartnega, ki nam je mnogo pomagala tudi pri organizaciji številnih udarniških akcij. Dela so bila zaradi hribovitih področij, po katerih je speljana cesta, izredno težka, zato smo morali vpreči vse svoje sile.“

Za zaključek pa le še nekaj podatkov. Od meje krajevne skupnosti Šmartno ob Paki naprej, je bilo na cesti opravljeno nič več in nič manj kot 4218 udarniških ur in 242 ur traktorskih prevozov, ki sta jih v glavnem opravila Stane in Franc Dobnik sama. Če vse to pretvorimo v dinarje, potem znaša vrednost del, ki so jih prostovoljno opravili kra-jani Velikega vrha in vsi ostali, ki so jim prihajali na pomoč, preko sto starih milijonov. K vsemu temu je vsak nadaljnji komentar najbrž odveč.

J. KRAJNC

Pogled na Šoštanj

Šaleški študentje sprejeli plan dela

Šaleški študentski klub iz Velenja je pripravil pred nedavnim v sodelovanju s Klubom samoupravljalcev za svoje vodstvo seminar o delu v šolskem letu 77/78. Na seminarju so obravnavali delovne načrte komisij za prihodnje leto. Letos je bilo sprejemanje načrta dela Šaleškega študentskega kluba izredno široko zasnovano, znotraj kluba je prišlo namreč do nekaterih sprememb. Ena glavnih je bila, da se delo kluba prenese na komisije, ki bi zajemale vse članke (čez sto) kluba, vsak član pa mora delovati vsaj v eni od komisij. Na redni letni skupščini oktobra so sprejeli okvirni program dela kluba, kasneje pa so na sestankih vse komisije izdelale svoje programe, jih finan-

čno ovrednotile, ter sedaj na seminarju uskladile in potrdile. Delovni program za to šolsko leto je izredno obširen. Navajamo le glavne akcije komisij v novem šolskem letu:

Informativna komisija — na to komisijo je dan največji poudarek, saj je v njenih rokah koordinacija znotraj kluba (povezava med komisijami, priprava vseh vrst gradiva itd.) in pa obveščanje javnosti o dejavnosti kluba. Informativna komisija ureja oglasno desko kluba, skrbi za obveščanje preko lokalnega časopisa in radia, izdaja enkrat na leto glasilo kluba. Za letošje je predvideno tudi sodelovanje z revijo M, z radiom študent, z informatorji organizacij združenega dela v Šaleški dolini, poleg

tega pa tečejo priprave za oddajo na Radiu Velenje, ki naj bi jo občinska konferenca ZSMS in ŠSK izvajali skupno ter sodelovanje z občinsko konferenco ZSMS na področju ostalega informiranja (skupni bilteni). Novost pa bo letošnji mesečni informator Šaleškega študentskega kluba. Pri njegovem izdajanju bo pomagal Klub samoupravljalcev. Poleg tega je v pristojnosti informativne komisije tudi prirejanje raznih srečanj z maturanti, diplomanti, študenti iz ostalih pokrajinskih klubov itd.

Komisija za odnose z združenim delom — bo imela tesne stike s Klubom samoupravljalcev in bo z njegovo pomočjo med

drugim izvedla tudi anketo o študentskih praksah. Predvideno je seznanjanje študentov s problematiko v organizacijah združenega dela in to preko informatorjev ali pa debatnih srečanj. Veliko pozornosti bo namenjeno povezavi s kadrovskimi službami v organizacijah združenega dela in družbenopolitičnih skupnostih v smislu seznanjanja s kadrovskimi potrebami in možnostmi zaposlovanja, usklajevanju seminarskih in diplomskih nalog s potrebami združenega dela. Poleg naštetega pa bodo študentje obiskali tudi posamezne organizacije združenega dela in se seznanili s proizvodnim procesom ter samoupravljanjem. V povezavi z drugimi komisijami pa bo potekalo seznanjanje združenega dela o študentskem klubu in pa sprečanja z delavsko mladino na vseh interesnih področjih.

Kulturna komisija — je že priskrbelab abonmaje za kulturne prireditve in sodelovala na občinskem ter regijskem tekmovanju „Mladost v pesmi besedi in spretnosti“ s kulturnim programom (prvo oziroma drugo mesto). V načrtu pa so še POGOVORI O... (glasbi, tujih deželah...), kulturni večeri v velenjski knjižnici (poezija in proza članov kluba, predstavi-

tev Indonezije v sodelovanju z indonezijskimi študenti), likovna razstava študentov, priprava igre, organizacija nastopa pevskega zbora Vinko Vodopivec v Velenju, tradicionalna razstava fotografij ŠSK in pa sodelovanje na pohodih enot teritori-

alne obrambe pri izdaji glasil, pri oddajah na Radiu Velenje, na razstavi o delu pokrajinskih klubov v Mariboru in drugje.

Športna komisija — razen tedenske rekreacije v Velenju, Mariboru in Ljubljani bo pripravila vsakoletno smučanje, športna srečanja med ŠSK in posameznimi krajevnimi skupnostmi in šolami v Velenju, športna srečanja z drugimi pokrajinskimi klubi ter sodelovala v tekmovanju za Kajuhov pokal v Velenju, na smučarskih tekmovanjih itd.

Komisija za teritorialno obrambo, družbeno samozaščito, mladinske delovne akcije in zaščito okolja — ena glavnih nalog te komisije je sodelovanje z občinskim štabom teritorialne obrambe (urjenje na pohodih...), sprejemanje novih prostovoljcev, srečanja s pripadniki JLA, sodelovanje na akcijah občinske konference ZSMS (pohod po poteh štirinajste divizije, kurirčkova pošta, Titova štafeta...). Ker je zaradi večjih vzrokov sodelovanje študentov na zveznih in republiških delovnih akcijah težje izvedljivo, bo največja pozornost posvečena enodnevnim lokalnim delovnim akcijam. V okviru zaščite okolja pa bo akcija očiščevanja struge reke Pake. Naloga te komisije je tudi priprava vsakoletnega taborjenja v Ribnem na Gorenjskem, ki vsebuje tudi nekatere elemente urjenja v teritorialni obrambi.

Ob vsem naštetem pa so v programu dela tudi standardne akcije: akademski ples s brucovanjem, pustovanje, pikniki in

seveda sestanki aktivov (aktivni šaleški študentov v Ljubljani, Mariboru in Celju), mesečni sestanki sekretariata kluba. Seveda pa ne gre pozabiti vloge aktivne zveze komunistov, ki sedaj šteje že okoli osemdeset članov.

Ena glavnih ugotovitev seminarja je bila, da je program izredno obsežen in ga bomo dosegli le ob dobrem sodelovanju in podpori Občinske konference ZSMS ter družbenopolitičnih in drugih organizacij velenjske občine. Ravno sodelovanju z ostalimi dejavniki v občini bo treba letos posvetiti največjo pozornost, saj je to dosedaj precej šepalo.

Predstavniki Izvršnega odbora SZDL je zbranim študentom v svojem referatu, opirajoč se na najnovejšo študijo Edvarda Kardelja, predložil vlogo mladine, še posebej študentske mladine, ki jo ima v današnjem samoupravnem socialističnem sistemu. Referat je bil zelo izčrpen in dobro podan, tako da so navzoči resnično veliko pridobili z njim.

Zaključna misel seminarja je bila, da ne sme ostati pri tem seminarju, ampak da se mora Študentski klub še tesneje povezati s Klubom samoupravljalcev in skupno z njim pripraviti še več podobnih srečanj. Edino sobotna pomanjkljivost, na seminar so bili namreč povabljeni mnogi predstavniki družbenopolitičnega življenja v Velenju, žal pa so se ga udeležili samo trije...

Informativna komisija pri Šaleškem študentskem klubu

Načrtih občinske raziskovalne skupnosti

Občinska raziskovalna skupnost doslej še ni naredila dovolj — V nadaljnjem razvoju naše občine potrebujemo bolj občinske probleme v usmerjeno raziskovalno skupnost — Poiskati boljši način financiranja

Naša področja razvijanja in vrednotenja lastne ustvarjalnosti pri nadaljnjem razvijanju naše samoupravne skupnosti v naši občini še nismo naredili dovolj. To nas spodbuja, da ponovno razmislimo o nadaljnjem razvoju občinske raziskovalne skupnosti. Ta samoupravna interesna skupnost naj bi v ceoti zajemala občinsko problematiko, in ne samo tisti del, ki se vključuje v vsestransko razvojno in raziskovalno sfero. O tem smo se pogovarjali s predsednikom skupščine raziskovalne skupnosti Velenje Cirilom Bezljajem.

Občinska raziskovalna skupnost je del republiške raziskovalne skupnosti in bi morala zato najprej spregovoriti o njej!

C. C. BEZLAJ: Republiška raziskovalna skupnost je bila ustanovljena na osnovi zakona o raziskovalni dejavnosti in raziskovalnih skupnostih iz leta 1974. V samoupravnem sporazumu te skupnosti so kot sestavni del skupnosti imenovane občinske raziskovalne skupnosti v vseh 60 slovenskih občinah in pa področne raziskovalne skupnosti, ki obvladujejo praktično vsa področja gospodarstva in družbene dejavnosti. Naloge republiške raziskovalne skupnosti so bile v prvotnem konceptu postavljene zelo široko, so bile v prvotnem konceptu postavljene zelo široko, dela pa omejuje na oblikovanje skupnega razvoja na oblikovanje. Za ta vsealovevski program se zbirajo sredstva in pri republiški raziskovalni skupnosti, program pa izvajajo posamezni inštituti, fakultete in tovarniški inštituti ter razvojni oddelki. Vsealovevski program je oblikovan v skladu s srednjeročnim načrtom razvoja SRS.

Kakšna pa je naloga področni raziskovalni skupnosti?

C. C. BEZLAJ: Področje raziskovalne skupnosti strokovno pripravijo skupni program, ki ga sprejme republiška raziskovalna skupnost. Priprava programa steče vsako leto z razpisnim in se konča z vrsto panelnih razprav o prijavljenih nalogah. Zaključek teh razprav je oblikovan v predlog raziskovalnega programa za tekoče leto. V njej sodelujejo izvajalci programa ki ponujajo izvajalske kapacitete in pa uporabniki, ki pripravljajo svoj raziskovalni program. Te raziskovalne skupnosti bi morale obvladovati celotno strokovno pod-

ročje po raziskovalnih disciplinah v republiki, vendar se oblikujejo le na oblikovanje skupnega programa.

Večina občinskih raziskovalnih skupnosti je v preteklem obdobju sodelovala le pri verifikaciji skupnega programa, niso pa obvladovale občinske problematike in nimajo lastnih občinskih programov, torej je vsebina njihovih dela bistveno okrnjena. Kakšna pa je bila vsebina nalog naše občinske raziskovalne skupnosti?

C. BEZLAJ: Priznati moram, da se je tudi vsebina dela občinske raziskovalne skupnosti Velenje v preteklem obdobju omejevala le na sodelovanje z republiško raziskovalno skupnostjo.

Občina Velenje v svojem nadaljnjem razvoju v pomemben industrijski center potrebuje bolj v občinske probleme usmerjeno raziskovalno skupnost, ki bo sposobna pripraviti, verificirati in izvesti svoj občinski program. Katerim dejavnikom boste morali posvetiti vso pozornost?

C. BEZLAJ: Vso pozornost bo potrebno posvetiti oblikovanju programa, ki bo vplival na usmerjanje v hitrejši, bolj smoterni razvoj občine, njenega gospodarstva in splošnega družbenega standarda, na oblikovanje razvojno-raziskovalnih delovnih organizacij, ki bodo lahko izvajali vsaj dela takih programov in nalog v občini.

Predsednik skupščine občinske raziskovalne skupnosti Ciril Bezljaj

Na katerih področjih pa bo občinska raziskovalna skupnost predlagala teme?

C. BEZLAJ: Občinska raziskovalna skupnost bo predlagala teme iz kovinske predelovalne industrije, gradbeništva, elektronike, energije, varstva okolja in projekcije nadaljnjega gospodarstva razvoja občine Velenje v obdobju od 1980 do 1985.

In kakšne so nadaljnje naloge občinske raziskovalne skupnosti?

C. BEZLAJ: Občinska raziskovalna skupnost mora bolj intenzivno delati tudi na pospeševanju oblik inovacijskega dela in na vrednotenju ustvarjalnosti delovnih organizacij. Skupaj z društvom inženirjev in tehnikov, društvom ekonomistov in ljudsko tehniko mora pripraviti program za široko popularizacijo razvojnega in znanstvenega dela.

Zavedati se moramo, da bo morala občinska raziskovalna skupnost za tak program v sedanjih razpisih iskati izvajalce tudi zunaj območja občine.

Ne moremo pa si misliti hitrejšega razvoja naše občine brez razvojno raziskovalnih jeder v tistih smereh, ki jih smatramo za prednostne. Za takšno odločitev govori dovolj argumentov kot so orientacija našega področja v prodajo intelektualnega dela, obveznosti do velikega števila mladih iz naše občine, ki se danes šolajo in se usmerjajo v takšne dejavnosti, planirana ekspanzija tega območja, ki je v današnjih okvirih ne moremo več zagotoviti in uspešen prenos raziskovalnih dosežkov v industrijsko sfero.

Prav tako pa moramo misliti na formiranje razvojno raziskovalnih delovnih organizacij v smereh energitika, gradbeništvo, elektronika in koordinacije ter usmerjanja izgrajevanja v občini.

Eden največjih problemov, s katerimi se trenutno srečuje občinska raziskovalna skupnost pa je prav gotovo financiranje. Delovanje te skupnosti je financiranje iz družbenih sredstev. Ta oblika pa omejuje občinsko raziskovalno skupnost le na minimalni program, v katerega ni vključen občinski program. Za razširitev delavnosti bi bilo nujno potrebno najti ustrežnejše oblike financiranja skupnosti.

M. T.

**RDEČA DVORANA
Velenje**

organizira

**VELIKO
SILVESTROVANJE**

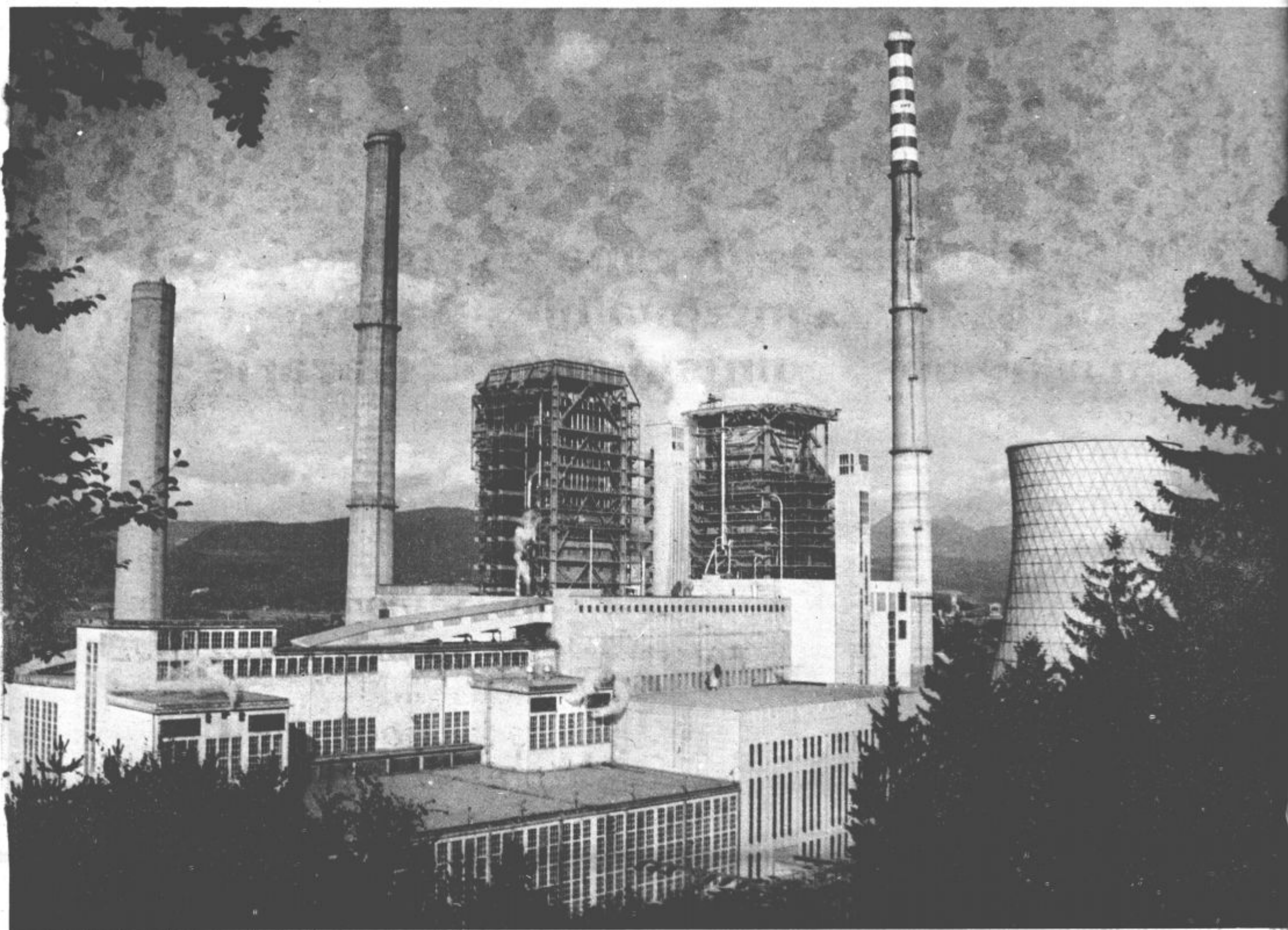
Zabavali vas bodo:
**Dubrovački trubaduri in
Planšarji Janeza Jeršinovca**

Za strežbo bo skrbel
TOZD GOSTINSTVO REK VELENJE

Vstopnina, aperitiv, silvestrski menu 300 din

Vstopnice dobite
v Rdeči dvorani Velenje

od 1. decembra 1977 naprej,
vsak delavnik
od 7. do 14. in od 17. do 19. ure.

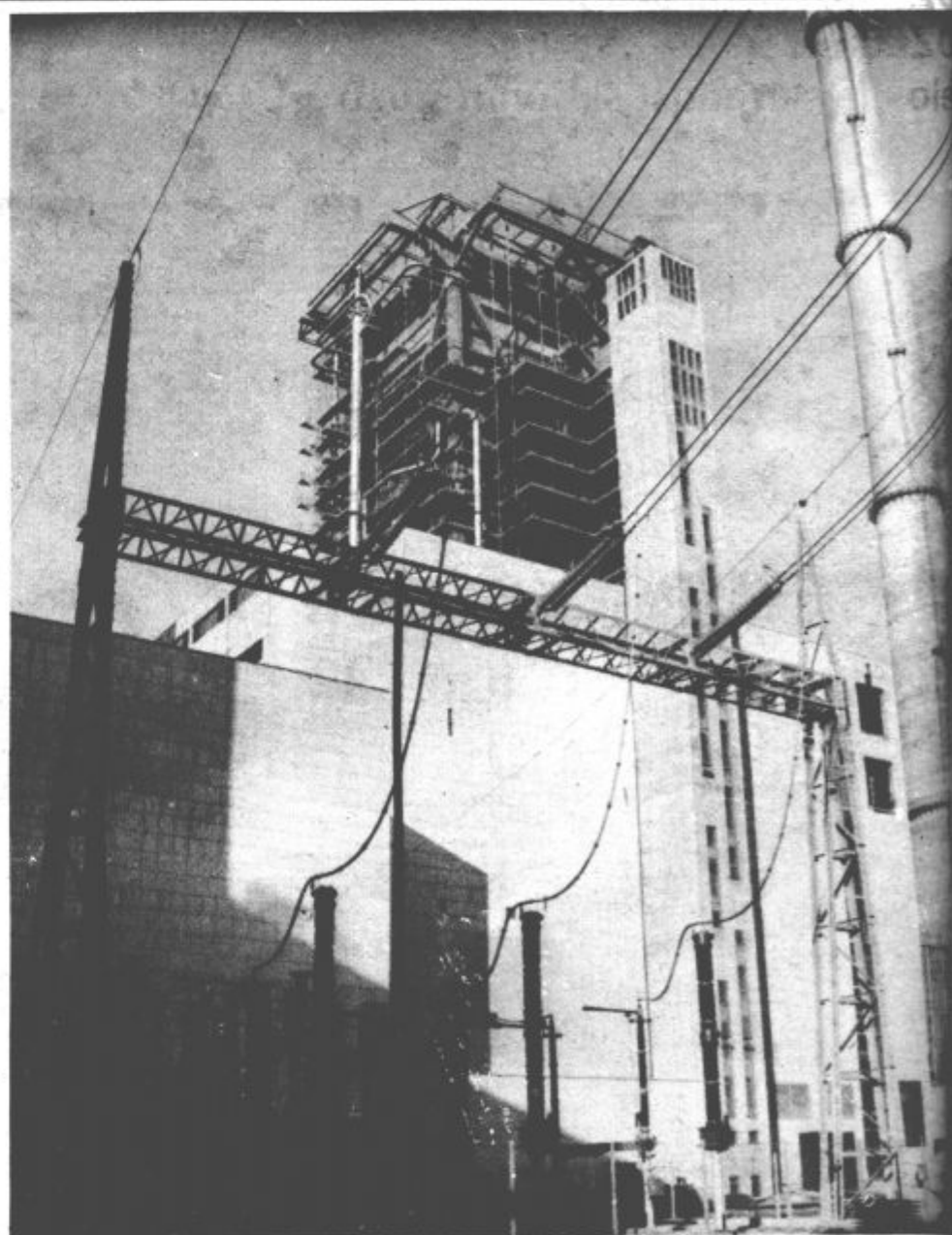
čestitkam
za praznik republike –
29. november
se pridružuje
delovni kolektiv

TERMoeLEKTRARNE ŠOŠTANJ

Sporočamo:

● 23. novembra 1977 je začela s poskusnim pogodbenim obratovanjem nova Termoelektrarna Šoštanj IV, moči 335 MW, največji slovenski termoenergetski objekt.

● Od 1. januarja 1977 do 22. novembra 1977 smo v petih blokih proizvedli skupaj 1.753 9 wh električne energije, to je toliko, kot jo je zahtevalo gospodarstvo!

29. NOVEMBER – PRAZNIK REPUBLIKE

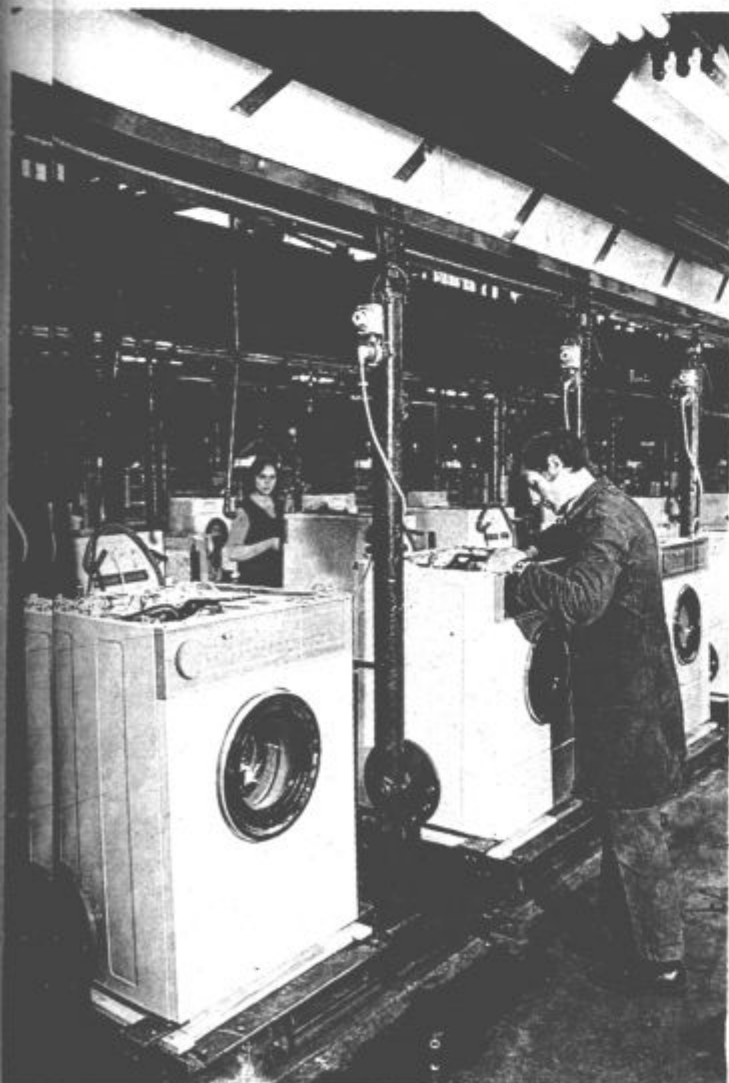
Praznično sporočilo 8.000 delavk in delavcev
tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje:

**letošnji 29. november bomo proslavili
z novima delovnima zmagama
v tozdih Zamrzovalniki Velenje
in Mali gospodinjski aparati Nazarje**

TOZD Gradbeni elementi
TOZD Mali gospodinjski aparati
TOZD Pralna tehnika
TOZD Chrometal
TOZD Vzdrževanje
TOZD Orodjarna
TOZD Embalažnica
TOZD Servis in maloprodaja
TOZD Avtopark
TOZD Zamrzovalniki
TOZD Pohištvo
TOZD Gostinska enota
TOZD Elektronika
TOZD Štedilniki
TOZD Hladilna tehnika
TOZD Kondenzatorji
TOZD Gorenje – Promet
Deelovna skupnost skupnih služb

*Vsem delovnim ljudem
in občanom občin
VELENJE IN MOZIRJE
čestitamo
za 29. november –
praznik Republike!*

**GORENJE
TOVARNA
GOSPODINJSKE OPREME
VELENJE**

29. NOVEMBER – PRAZNIK REPUBLIKE

29. NOVEMBER – PRAZNIK REPUBLIKE

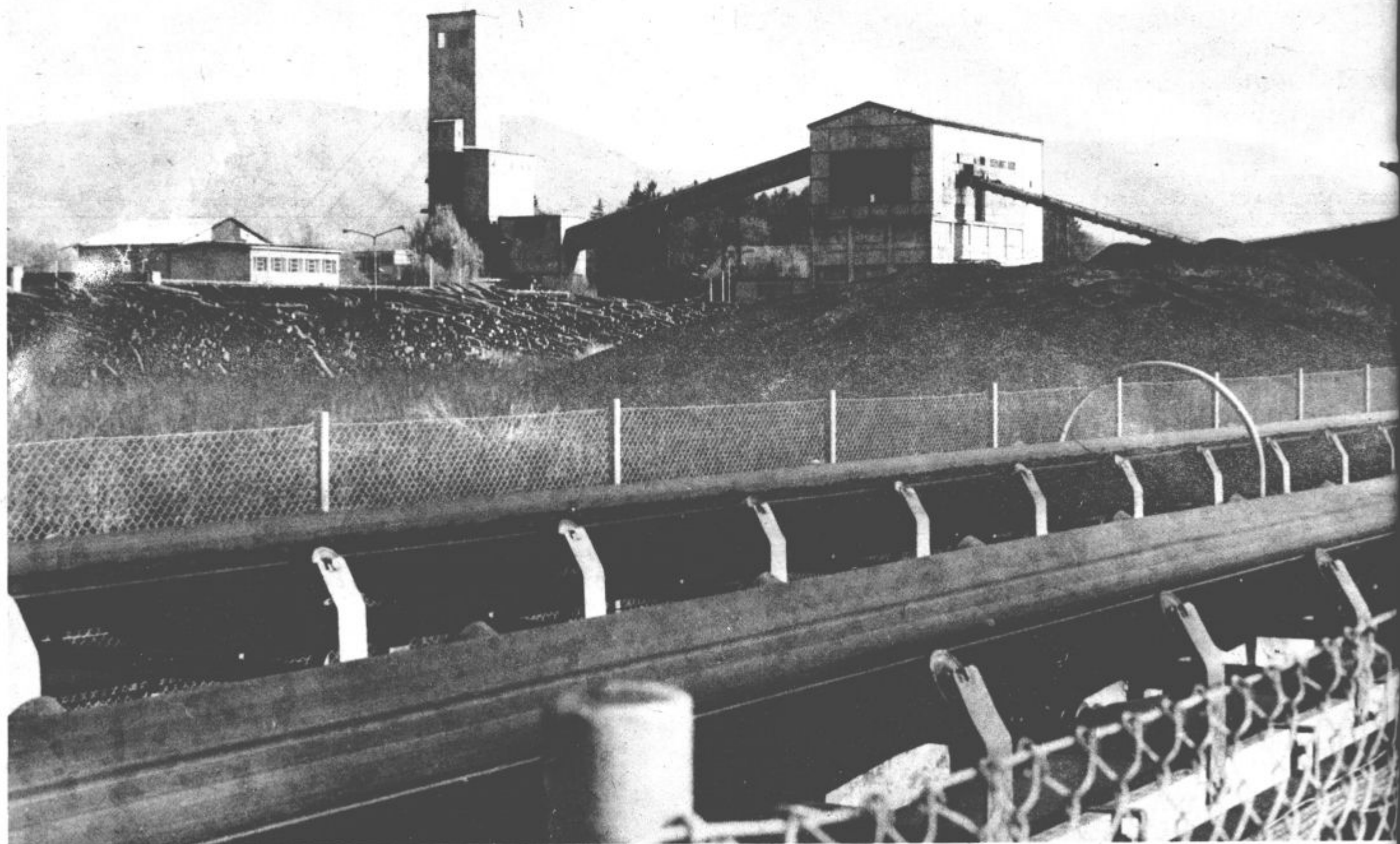
Delovnim ljudem drugih temeljnih organizacij združenega dela Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje ter vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje in širom po Jugoslaviji

*iskreno čestitamo
za praznik republike –
29. november*

delavci temeljnih organizacij združenega
dela in delovnih skupnosti
RUDNIKA LIGNITA VELENJE

TOZD Jama Preloge
TOZD Jama Pesje
TOZD Jama Škale
TOZD Jamska mehanizacija
TOZD Jamski transport
TOZD Priprave
TOZD Jamske gradnje
TOZD Klasirnica
TOZD Zunanja dejavnost
Delovna skupnost Zračenje
Delovna skupnost Kopalnica
Delovna skupnost skupnih služb

*Kot vseskozi doslej si tudi letos
prizadevamo nakopati kar največ
lignita in tako zadostiti potrebam
naše skupnosti po tem energetskega viru!*

29. NOVEMBER – PRAZNIK REPUBLIKE

29. NOVEMBER – PRAZNIK REPUBLIKE

vegrad velenje 20 let
od obrtniške do

Pridružujemo se čestitkam vsem našim delovnim ljudem in občanom za praznik republike – 29. november

Delavci
Gradbenega industrijskega podjetja
VEGRAD
Velenje

Trgovska in proizvodna
organizacija združenega dela

VELENJE

beleži tudi v letošnjem letu naglo napredovanje v realizaciji in organizacijski usposobljenosti za vedno večjo lastno in kooperacijsko proizvodnjo ter osnovni trgovski in veleprodajni preskrbi ožjega in širšega območja.

Letošnji praznik republike, 29. november, bomo proslavili z novo, pomembno, delovno zmago,

z odprtjem novega centralnega skladišča.

Polni delovne pripravljenosti si v kolektivu želimo še več delovnih uspehov, vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje, prav tako pa tudi poslovnim partnerjem, pa iskreno čestitamo za dan republike.

Kolektiv

Velenje

TOZD Maloprodaja
TOZD Veleprodaja
TOZD Kmetijstvo
Delovna skupnost skupnih služb

PODJETJE ZA DISTRIBUCIJO TOPLOTE p. o.
»TOPLOVOD« VLENJE

V želji in prizadevanjih, da bi kar najbolje skrbeli za dobavo toplotne energije našim potrošnikom

vsem našim odjemalcem ter vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje

ČESTITAMO

za dan republike – 29. november!

**GRADBENO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE
LJUBLJANA**

**TOZD
Gradbena enota
Celje, n. sol. o.**

čestita
poslovnim sodelavcem
ter vsem delovnim ljudem in občanom
občine Velenje
za dan republike – 29. november

GALIP

**industrija
galanterije
in plastike
š o š t a n j**

Vsiem delovnim ljudem in občanom v občini Velenje čestitamo za dan republike – 29. november in jim želimo še veliko delovnih uspehov!

Pridružujemo se čestitkam
za dan republike –
29. november

**SKUPNOST ZA ZAPOSLOVANJE
VELENJE**

Čestitam za 29. november in se priporočam!

Ivan POLOVŠAK,
mizarstvo in izdelovanje drobnih izdelkov iz lesa
Skorno 1a
ŠOSTANJ

OTO KUMER
splošno vodoinstalatstvo in centralno ogrevanje
ŠMARTNO OB PAKI 118/a

Pridružujem se čestitkam za praznik republike in se priporočam!

29. NOVEMBER – PRAZNIK REPUBLIKE

29. NOVEMBER – PRAZNIK REPUBLIKE

Vse naše
delovne ljudi in občane

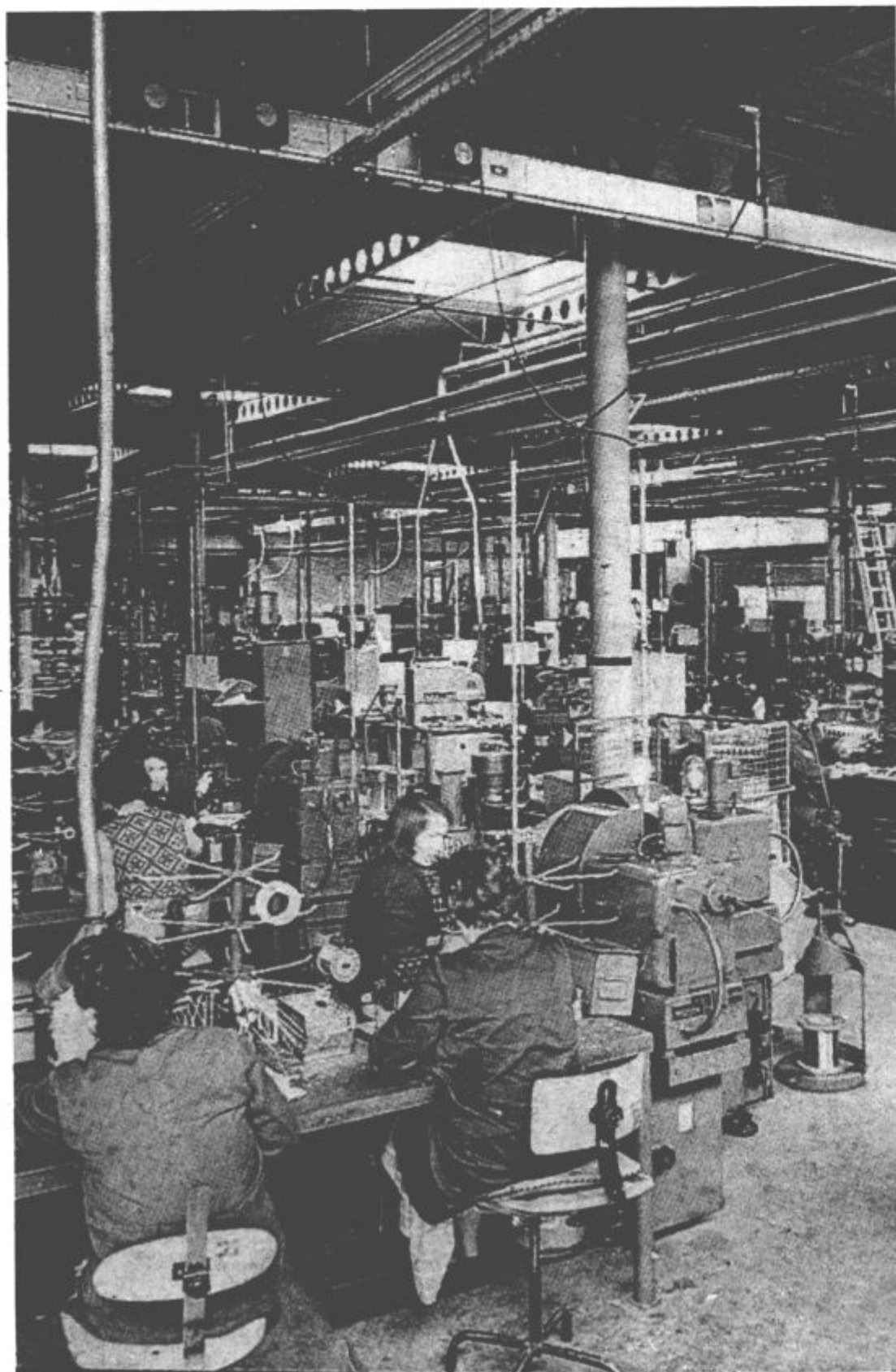
pozdravljamo in jim
iskreno čestitamo
za 29. november –
DAN REPUBLIKE!

Tudi v prihodnje jim želimo
kar največ delovnih uspehov!

*Delavke in delavci
delovnih organizacij
GORENJE*

SOZD GORENJE:

GORENJE, tovarna gospodinjske opreme, Velenje
GORENJE – SEVER, industrija elektromotorjev, Subotica,
GORENJE – MUTA, tovarna kmetijskega orodja in mehanizacije in livarna, Muta ob Dravi
GORENJE – FECRO, tovarna kovinskih izdelkov, Slovenj Gradec
GORENJE – ELRAD, industrija anten in pribora, TV pretvornikov, visokofrekvenčnih kablov in predelava plastičnih mas, Gornja Radgona
GORENJE – VARSTROJ, industrijsko podjetje Lendava
GORENJE – METALPLAST, industrijsko podjetje, Ruše
GORENJE – FTU, tovarna termičnih naprav, Sombor
GORENJE – PETER DRAPŠIN, industrija pohištva, Kikinda
GORENJE – MURAL, industrijsko podjetje, Mursko Središče

DELAVCI

rudarsko
elektroenergetski
kombinat
velenje
n. sol. o.

čestitajo

vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje za 29. november z željo, da bi tudi letošnji dan republike prelomnica p še večjem nadaljnjem prizadevanju in pomembnejših prihodnjih delovnih zmaga

29. NOVEMBER – PRAZNIK REPUBLIKE

vaš
obveščevalec

koledar

petek, 25. novembra: Katarina
sobota, 26. novembra: Leonard
nedelja, 27. novembra: Valerija
ponedeljek, 28. novembra:
torek, 29. novembra:
sreda, 30. novembra: Andrej
četrtek, 1. decembra: Nataša
petek, 2. decembra: Blanka
sobota, 3. decembra: Franc
nedelja, 4. decembra: Janez
ponedeljek, 5. decembra:
torek, 6. decembra: Miklavž
sreda, 7. decembra: Ambrož
četrtek, 8. decembra: Marija

dežurstva

Velenje:
25. 11. 1977 od 7. do 2. ure dr.
Janez Poles
26. 11. 1977 od 20. dr. Nada
Križar
27. 11. 1977 do 7. ure dr. Nada
Križar
28. 11. 1977 od 7. dr. Jadviga
Kosi
29. 11. 1977 do 7. ure dr. Jad-
viga Kosi
30. 11. 1977 do 28. 11. 1977 dr.
Peter Lazar

prireditve

Festival revolucije in glasbe
V okviru festivala revolucije
in glasbe bo v soboto, 26.
novembra 1977 ob 19.30 gosto-
val v Velenju simfonični orke-
ster Slovenske filharmonije, ki
bo pod taktirko Antona Nanuta
izvedel kantato Pavla Šivca
Rdeči oblaki s solistoma Zlato
Ognjanovič, sopran, in Ivanom
Sančinom, bas. V drugem delu
bodo izvedli P. I. Čajkovskega:
IV. simfonijo.

**Kulturno sodelovanje med
pobratenimi mesti**

V četrtek, 1. 12. 1977 ob
19.30 uri bo v domu kulture
Velenje koncert komornega
zboru „Pro musica“ in ansam-
bla sestre glasbe iz Subotice. Na
sporedju so komorne pesmi
jugoslovanskih in svetovnih
skladateljev ter plesi raznih
skladateljev.

Gledališče

V soboto, 3. decembra 1977
ob 19.30 bo v Velenju gostova-
lo Slovensko narodno gledališče
iz Maribora s satiro Toneta
Partljičiča: „Oskubite jastreba“.
V glavnih vlogah: Evgen Car,
Angelela Jankova, Milena Muhi-
čeva in drugi. Režija: Željko
Oreškovič.

Kulturni večer v Šoštanj

V petek, 2. decembra 1977
ob 19. uri bo v predverju
doma kulture Šoštanj kulturni
večer, na katerem bo nastopil
znan slovenski gledališki in
filmski igralec Polde Bibič, ki
bo pripovedoval „Debele zgod-
be Petra Fuleza“, tako kot jih
je zapisal Jure Kislinger.

Razstavi

V V galerijskem kotičku kul-
turnega centra Velenje je odpr-
ta razstava slik Josipa Turkovi-
ča iz Virja (Podravina). Razsta-
va je odprta vsak dan od 9. do

18. ure, v soboto pa od 9. do
13. ure. Med prazniki ob dnevu
republike bo razstava odprta od
9. do 13. ure.

V predverju doma kulture
Šoštanj je odprta razstava
„barvne grafike“. Ogled je
mogoč ob prireditvah.

mali oglasi

Prodajam filmsko kamero
„GAF“ in projektor „EUMIC“.
Jože Drobež, Podkraj 13, Vele-
nje.

Prodajam kraškega ovčarja,
starega 2 leti. Ivan Polovšak,
Skorno 1a, Šoštanj.

Prodajam vikend z opremo
bifeja v Podvinu pri Polzeli.
Milan Vasle, Polzela 95.

Prodajam osebni avto AUDI
60, registriran do junija 1978.
Cena in način plačila po dogo-
voru. Srečko Vetrli, Paka 42,
Velenje.

ODDAM opremljeno sobo
dvema samcema v Šoštanju.
Zofka Turinek, Metleče 24.

OPOZORILO

Opozarjam vsakega, ki bi
kupil zemljo v Ravnah od
Ivana Medveda, Bele vode 66,
da je zemljišče sporno. Prav
tako je sporna oporoka, ki se
nahaja na sodišču. Franc Med-
ved, Ravne 95, Šoštanj.

OPRAVIČILO

Podpisana Ivanka Ramšak iz
Črmove 46 a, se opravičuje
tovarišem Dugi Petru in Angeli.
Logar Ivanu in Ivanki ter Roz-
man Štefki in Jožetu za neres-
nična in žaljiva obrekovanja in
žaljive besede, ki sem jih izrekla
nasproti njim. Obenem se zah-
valjujem, ker so odstopili od
nadaljnega kazenskega postop-
ka.

kino

REDNI KINO VELENJE

25. 11. — petek ob 17.30 in
19.30 Celo mesto je krivo —
ameriški vestern.

26. 11. — sobota ob 17.30 in
19.30 Grof Monte Kristo —
angleški pustolovski. Režija:
David Greene. Igrajo: Richard
Chamberlain, Trevor Howard.

27. 11. — nedelja ob 17.30 in
19.30 Grof Monte Kristo —
angleški pustolovski.

28. 11. — ponedeljek ob
17.30 in 19.30 Veliki Jack —
ameriški vestern. Režija: Geor-
ges Scherman. Igrajo: John
Wayne Richard Bun.

29. 11. — torek ob 17.30 in
19.30 Sedmina — domači vojni
film (predfilm)

Tito v Sloveniji. Režija: Matjaž
Klopčič. Igrajo Rade Šerbed-
žija, Snežana Nikšič.

30. 11. — sredi ob 17.30 in
19.30 Poslednji tango v Parizu
— francoski.

1. 12. — četrtek ob 17.30 in
19.30 Tarzan in Amazonke —
ameriški avanturistični. Režija:
Kurt Neumann. Igrajo: Johny
Weissmuller, Brenda Joyce

KINO DOM KULTURE VELE- NJE

27. 11. — nedelja ob 9. in 11.
uri Tom in Jerry — ameriška
barvna risanka, Otroška mati-
neja

28. 11. — ponedeljek ob 20.
uri Filmsko gledališče Velenje
Sedmina — domači vojni film
(predfilm) Tito v Sloveniji.
Režija: Matjaž Klopčič. Igrajo:
Rade Šerbedžija, Snežana Nikšič

KINO ŠOŠTANJ

26. 11. — sobota ob 15. 30
Tom in Jerry — ameriška risan-
ka, otroška matineja.

26. 11. — sobota ob 19.30
Poslednji tango v Parizu — fran-
coski. Režija: B. Bartolucci.
Igrajo: Marlon Brando, Maria
Schneider.

27. 11. — nedelja ob 17.30 in
19.30 Veliki Jack — ameriški

vestern. Režija: George Scher-
man. Igrajo: John Wayne, Ric-
hard Bun.

28. 11. — ponedeljek ob
19.30 Grof Monte Kristo —
angleški pustolovski. Režija:
David Greene. Igrajo: Richard
Chamberlain, Trevor Howard.

30. 11. — sredi ob 19.30
Tarzan in Amazonke —
ameriški avanturistični. Režija:
Kurt Neumann. Igrajo: Johny
Weissmuller, Brenda Joyce.

1. 12. — četrtek ob 19.30
Pogledi nekega klovna —
nemška drama. Režija: Vojtech
Jasny. Igrajo: Helmut Griem,
Hanna Schygulla.

gibanje prebivalstva

Velenje:

Poroke: Alojz Borovnik,
rojen 1954, delavec iz Plešivca
in Romana Blazinšek, rojena
1959, delavka iz Velikega vrha;
Janko Očep, rojen 1955,
rudar iz Pesja in Jolanda Golaž,
rojena 1959, poljedelka iz
Lokovice; Rudi Plešnik, str.
inž., rojen 1953 in Marijana
Zelenko, višja medicinska
sestra, rojena 1954 iz Velenja.

Smrti: Jožefa Gričar, upoko-
jenka iz Velenja, Stanetova 49,
stara 78 let; Anastazija Korent,
gospodinja iz Šoštanja, Cankar-
jeva 5, stara 86 let; Marija
Rajster, delavka iz Ločice ob
Savinji, stara 77 let, Ivan Bolha,
upokojenec iz Pesja, star 50 let;
Franc Mežnar, upokojenec iz
Celjske 38, star 79 let in Pavel
Kričej, rudar iz Topolšice, star
44 let.

Šoštanj:

Poroke: Stanko Goličnik,
rojen 1950, kmetovalec iz Belih
vod in Marija Bezoničnik, roje-
na 1954, kmetovalka iz Belih
vod.

Smrti: Albin Kovač, upoko-
jenec iz Celja, star 63 let; Marija
Feldin, upokojenka iz Celja,
Stara 73 let; Franc Štritar, upo-
kojenec iz Hrastnika, star 81 let
in Matilda Matko, gospodinja iz
Topolšice 15, stara 78 let.

radio velenje

ODDAJAMO NA ULTRA-
KRATKOVALOVNEM OB-
MOČJU NA FREKVENCI 88,9
MHz.

ČETRTEK: 15.30 Igramo in
pojemo, 15.35 Iz našega spo-
reda, 15.45 Poročila, obvestila,
16.00 Osrednja četrtkova infor-
mativna oddaja (novice, kome-
ntarji, magnetofonski zapisi),
16.20 Domači napravi, 16.30
Turistični kažipot, 16.45 Eko-
nomske propagandni spored,
16.55 Poročila, obvestila, 17.00
Zaključek oddaje.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, mame, stare mame in
prababice

MATILDE MATKO

se iskreno zahvaljujem dobrim sosedom za njihovo
pomoč, sorodnikom, sodelavcem in prijateljem, ki so
nam ob teh težkih trenutkih stali ob strani, darovali
cvetje in nam izrazili sožalje.

Posebna zahvala spec. dr. Menihu, ki je dolga leta
nudi pokojnici zdravstveno pomoč, kakor tudi osta-
lim zdravnikom zdravstvenega doma Šoštanj. Topla
zahvala zdravstvenemu osebju Splošne bolnice Slovenj
Gradec za nudeno pomoč. Hvala govornikom za
poslovilne besede, godbi Zarja Šoštanj za presunljive
žalostinke, prav tako duhovniku za opravljen obred in
tolazilne besede.

Iskrena zahvala za številno spremstvo na zadnji
poti.

ZALUJOČI: mož Mario, sinova Ivan in Slavko z dru-
žinama, sestre Neža, Francka, Mica in ostalo sorod-
stvo.

Topolšica, Toronto, Mozirje, Neuhausen, St. Louis,
Šoštanj, 21. 11. 1977.

NEDELJA: 10.00 Glasba za
nedeljsko popoldne, 10.05 Iz
našega sporeda, 10.15 Poročila,
obvestila, 10.30 Osrednja ne-
deljska informativna oddaja
(novice, komentarji, magne-
tofonski zapisi), 10.50 Minute
z... 11.00 Turistični kažipot,
11.15 Glasba za vas, 11.30
Ekonomsko propagandni spo-
red, 11.50 Šport, telesna kul-
tura, rekreacija, 12.00 Poslu-
šalci Radia Velenje čestitajo in
pozdravljajo, 12.50 Poročila,
obvestila, 13.00 Zaključek od-
daje.

kronika

ZBIL PEŠCA

Po Foitovi cesti v Velenju je
peljal 15. novembra nekaj pred
14. uro voznik osebnega avto-
mobila CE 982-87 Alojz
Melanšek. Ko je pripeljal do
prehoda za pešce, mu je nena-
doma stopil pred avtomobil
Mirko Lesjak. Voznik Melanšek
kljub zaviranju trčenja ni uspel
preprečiti, pri čemer se je pešec
lažje telesno poškodoval.

POD VPLIVOM ALKOHOLA

Iz Slovenj Gradca je proti
Velenju peljal 18. novembra
voznik osebnega avtomobila
MB 603-08 Milan Primožič.
Vozil je prehitro in pod vpli-
vom alkohola, zaradi česar se je
v nepreglednem ovinku prevr-
nil. Pri tem se je hudo telesno
poškodoval, poškodovala pa sta
se tudi njegova sopotnika Franc
Pirnat in Saldo Slobodan.

NEPRIMERNA HITROST

Voznik osebnega avtomobila
MB 807-48 Franc Golob je
peljal 15. novembra iz Arje vasi
proti Velenju. V Bevcah je pri-
peljal v levi ostri nepregledni
ovinek prehitro, zaradi česar ga
je zaneslo na levo polovico
ceste in to ravno takrat, ko je
nasproti pripeljal traktorist
Franc Grobelnik. Prišlo je do
trčenja pri čemer se je voznik
Franc Golob hudo, njegov
sopotnik Simon Primožič pa
lažje telesno poškodoval. Pri
tem pa je nastala tudi precejšnja
materialna škoda.

ste že
naročili
na
naš tednik?

Elektronska industrija Niš
Tehnični servis Velenje
Velenje, Foitova 2, telefon 851-130

SPOROČA

da bo imel v prazničnih dneh, to je 29. in 30. 11. 1977,
organizirano dežurno službo za popravilo črno-belih in
barvnih televizorjev, izdelkov Elektronske industrije Niš, in
sicer v času od 7. do 12. ure.

Se priporočamo!

DOM ZA VARSTVO ODRASLIH VELENJE KIDRIČEVA 23

Odbor za medsebojna razmerja delavcev

objavlja

naslednji prosti delovni mesti:

1. knjigovodja — blagajnika
 2. negovalko — strežnico
- Poleg splošnih pogojev morata kandidata izpolnjevati
še:
pri točki 1:
končana ekonomska srednja šola, vsaj dve leti delov-
nih izkušenj,
pri točki 2:
končana osnovna šola, vsaj leto dni delovnih izkušenj
na enakih ali podobnih delovnih mestih.

Za obe delovni mesti se zahteva še poseben pogoj
veselja in smisla za delo z odraslimi starejšimi ljudmi.
Nastop dela možen takoj.
Kandidati naj pošljejo svoje vloge v osmih dneh po
objavi.

dom PODJETJE
ZA VZDRŽEVANJE
STANOVANJSKIH HIS
VELENJE

Obveščamo zainteresirane, da imamo na zalogi
večje število

DELNO RABLJENIH BOJLERJEV

za toplo vodo, in sicer v hišah Velenje, Šlan-
drova 10, 11 in 12 ter v hišah Velenje, Kersni-
kova 6 in 7.

Električne bojlerje prodajamo po zelo ugodnih
cenah, ker smo v teh hišah uvedli toplovodno
ogrevanje.
Interesenti naj si bojlerje ogledajo v navedenih
hišah, kjer se naj zgledajo pri predsednikih
hišnih svetov; njim tudi plačajo določeno ceno
za bojlerje.

„Odbor za medsebojna razmerja
rudnika rjavega premoga Senovo

objavlja naslednja prosta delovna mesta za nedolo-
čen čas:

1. 2 jamskih rudarskih nadzornikov
2. 2 jamskih obratovnih električarjev

POGOJI:

Pod 1.

— končana rudarska nadzorniška ali rudarska tehniška šola.
Prednost imajo kandidati s strokovnim izpitom,

Pod 2.

— končana poklicna šola elektro smeri,
— odslužen vojaški rok

Za obe delovni mesti je poskusno delo 3 mesece.
Za poročene kandidate razpisanih delovnih mest so zagoto-
vljena komfortna družinska stanovanja, za samske pa samske
sobe.
Prijave s podatki izpolnjenih razpisnih pogojev in kratkim
življenjepisom pošljite v roku 15 dni po objavi.

Nekaj sto krajanov, borcev in drugih se je v nedeljo dopoldne zbralo na otvoritvi pomnika petim padlim borcem VDV brigade. K spomeniku so nekdanji borci položili vence.

Po končani spominski slovesnosti pri spomeniku smo z velikim zanimanjem prisluhnili pripovedi domačina Cevzarja, ki mu je tedaj bilo šestnajst let in se je še živo spominjal, kje se je zgodil ta žalostni dogodek pred 33. leti.

Delavci Slovenija ceste so pred dnevi začeli delati na rekonstrukciji ceste Velenje-Arja vas. V prvi fazi bodo obnovili 2300 metrov dolg odsek ceste Velenje-Obirc.

V Šembricu spomenik borcem VDV brigade

„Ponosni smo, da so tudi po krajevni skupnosti Konovo vodile poti naših brigad“, je poudaril govornik Branko Per

V Šembricu, v bližini domačije Cevzar, so v nedeljo dopoldne odkrili spominsko obeležje petim borcem VDV brigade, ki so ta čas leta 1944 padli pod streli sovražnikove zasede. Spominske svečanosti sta se poleg preživelih borcev VDV brigade, drugih borcev, številnih krajanov in predstavnikov družbenopolitičnih in delovnih organizacij velenjske občine udeležila tudi predsednik skupščine občine Velenje, Nestl Zgank ter predsednik izvršnega sveta, Franjo Kljun.

Na svečanosti je najprej spregovoril predsednik krajevnice organizacije Zveze združenj borcev NOV Konovo, Branko Per. „Danes, ko odkrivamo spominsko obeležje,“ je dejal, „petim borcem, ki so na tem mestu padli v sovražnikovo zasedo, smo ponosni, da so tudi v tej krajevni skupnosti vodile poti naših brigad, borcev in aktivistov mimo zavednih in prijaznih domačinov, ki so vsestransko podpirali narodnoosvobodilni boj. Obenem pa smo žalostni, ker so bile te poti zaznamovane s krvjo naših borcev, ki so se borili s puško v roki proti okupatorju in domačim izdajalcem, za svobodo, nacionalno in socialno pravico – zato, da danes živimo srečni in svobodni.“ Ob koncu je Branko Per dejal, da moramo danes še bolj utrjevati bratstvo in enotnost med našimi narodi in narodnostmi, obrambno moč naše domovine in nikoli pozabiti na s krvjo zapisano polpreteklo zgodovino.

Na svečanosti ob otvoritvi spomenika je spregovoril tudi predsednik krajevnice konference SZDL krajevnice skupnosti Konovo, Karli Stropnik. „33 let je dolga doba, vendar so zivi spomini na junaško preteklost zasluženi jugoslovanskih narodov. Enotnost, ki je bila skovana v težkih dneh NOB, je tudi danes svetel cilj za doseganje samoupravnih socialističnih odnosov. Čeprav majhni v svetu, pa vendarle veliki, smo v zgodovini zapisani z velikimi črkami: človek, delavec, svoboda, enakopravnost. Teh besed marsikje v svetu še danes

ne poznajo in marsikje ne smejo poznati. Za te besede pa so se borili enotni jugoslovanski narodi pod vodstvom Komunistične partije s tovarišem Titom na čelu.

Po vsej naši zemlji so raztresena spominska obeležja, ki pričajo o junaški preteklosti, nas pa obvezujejo, da stopamo po poteh, ki so jih začrtali borci in udeleženci naše oborožene vstaje v domovini in izven njenih meja. Čeprav takrat zatrt, se danes ponovno oživlja v svetu fašizem, marsikje tudi spominska obeležja nimajo svojega zaslužnega miru.“ Naša s krvjo priborjena svoboda družbena ureditev nam omogoča svobodno odločanje in načrtovanje na vseh ravneh od krajevnih skupnosti, preko občine, republike do zveze. Nato je Karli Stropnik še poudaril, da delegatski sistem, zakon o združenem delu, samoupravni sporazumi, interesne skupnosti terjajo od nas, da najde vsak svoje mesto v naši socialistični skupnosti in stremi za napredkom celotne družbe. Tega se moramo zavedati vsi delovni ljudje, to zajema zavest mlajših in starejših in ni je sile, ki bi nas odvrnila od poti, po kateri stopamo.

Po petju himne, ki jo je zapel mešani pevski zbor s Konovega, je Ciril Grebenšek iz Velenja, borec VDV brigade, ki je doživel smrt svojih petih sotovarišev, odkril v njihov spomin obeležje. Predsednik osnovne organizacije Zveze socialistične mladine Konovo, Stanko Očepek pa je v imenu vseh mladih te krajevnice skupnosti obljubil, da bodo skrbno čuvali obeležje ter tudi v prihodnje zvesto obujali spomine in negovali tradicije NOB, in če bo treba, tudi z orožjem branili pridobitve našega boja.

Spomin na padle borce VDV so vsi navzoči počastili z enominutnim molkom, pripadniki občinskega štaba TO pa so izstrelili častne salve.

Priložnostni program so izvajali mešani pevski zbor Konovo in mladi recitatorji iz te krajevnice skupnosti.

S. V.

Nova cesta Velenje – Obirc

16. novembra pričeli z izgradnjo sodobne ceste proti Celju – 2,3 kilometra dolg odsek bo končan junija prihodnjega leta – Nova cesta bo prispevala k hitrejšemu gospodarskemu razvoju naše občine

„Velenje je, žal, nekoliko oddaljeno od glavnih poti“, je med drugim dejal v pogovoru z novinarji predsednik občinske skupščine, Nestl Zgank. „Prav zato pa moramo poskrbeti, da bodo naše prometne vezi s središči kar najboljše.“

Cesta Velenje – Arja vas se je v svojem več kot desetletnem obdobju močno postarala. Poleg tega to ni cesta, ki ustreza sodobnim zahtevam prometa in varnosti. Z ostrimi zavoji in številnimi omejitvami onemogoča hiter transport in odvrta obiskovalce od tega dela Slovenije. Za primer naj navedemo, da so na 17 kilometrov dolgem odseku štiri črne točke, voznja pa zaradi omejitve in nevarnih zavojev traja mnogo več časa, kot je to sprejemljivo v današnjem evropskem prometnem režimu.

Ker je to glavna vez Velenja in okoliša z vsemi drugimi pomembnejšimi kraji Slovenije in Jugoslavije, je kljub tem pomanjkljivostim njena obremenitev zelo velika. Po tej cesti vozi dnevno približno osemdeset avtobusov, številni tovornjaki, med njimi tudi mnogo takšnih, ki iščejo krajšo pot v sosednjo Avstrijo, prometno gnečo pa seveda povečujejo še osebni avtomobili. Zato ni čudno, da se vsako pomlad srečujemo z uničeno asfaltno prevleko in popuščajočim cestiščem. Čas

je bil, da se razmisli o izgradnji nove, sodobnejše poti iz Velenja proti Arji vasi.

Republiška skupnost za ceste je uvidela, da je vsako odlašanje nesmiselno, zato je v svoj srednjeročni program izgradnje cest iz zbranih sredstev posojila za ceste vključila tudi ta projekt.

16. novembra je gradbeno podjetje Slovenijaceste zasadilo prvo „lopato“ za izgradnjo nove ceste. Ta pomemben začetek del je bil tudi povod za pogovor z novinarji. Vodja

gradbenega sektorja za Štajersko, Milan Mlinarič je povedal, da bodo 2,3 kilometra dolg odsek iz Velenja do Vinske gore končali v juniju prihodnje leto. Če bo zima mila, bodo z deli lahko končali tudi prej.

Cesta bo imela v dolžini 600 metrov popolnoma novo traso. Odpadel bo tudi klanec v Vinski gori, saj sme biti na regionalni cesti največ 6 odstotni vzpon. Nova cesta bo široka 7 metrov in bo imela metrske bankine. Omogočala bo hitrost

80 kilometrov na uro. Izgradnja odseka do Obirca bo stala 2 milijonov dinarjev. V Vinski gori sta še dva nerešena ustava spora z Ignacom Jamnikom in Marijo Delakorda. Upati je, da bo ta problem v najkrajšem času sporazumno odpravljen.

Seveda ostaja še daljši odsek poti od Vinske gore do Arje vasi, za katerega mora ustrezna dokumentacija priskrbiti občina Žalec. Ta del poti bo odcepa na Sloveniko bo predvidoma končan v letu 1979.

Gostje iz Subotice v Velenju

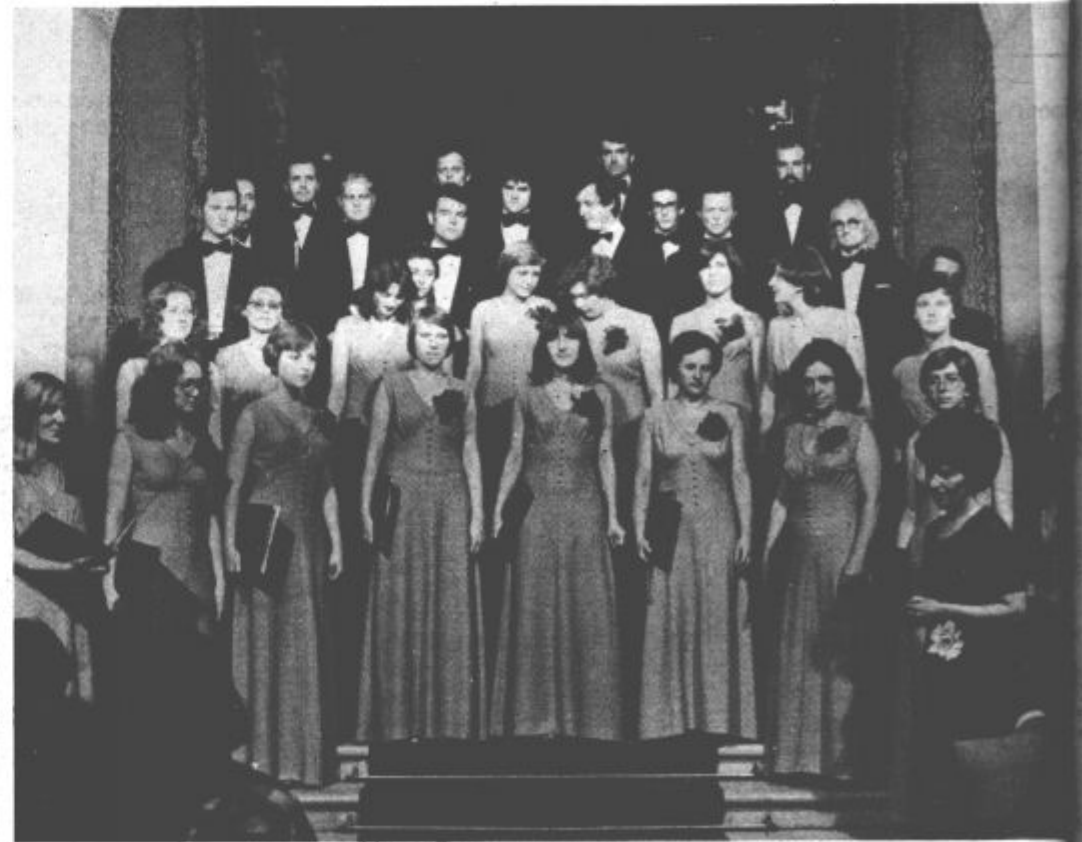
Ob dnevu republike bosta v Velenju nastopila komorni zbor „Pro musica“ ter ansambl stare glasbe

1. decembra bo v domu kulture v Velenju nastopil priznani komorni zbor „Pro musica“ ter ansambl stare glasbe iz Subotice in s svojim nastopom popestril praznovanje dneva republike.

Gostje iz Subotice, ki so

domala prepotovali vso Evropo, bodo imeli v Velenju dva nastopa: ob 16.00 uri za glasbeno mladino Velenje, ob 19.30 pa bo koncertna predstavitev klasične glasbe v vokalni in instrumentalni izvedbi za druge.

Koncert spada v program sodelovanja pobratenih občin na kulturnem področju, zato toliko bolj željeno, da se na ta koncertna predstavitev klasične glasbe v vokalni in instrumentalni izvedbi za druge.

Komorni zbor „Pro musica“ iz Subotice

OBVESTILO

Naročnike in bralce Našega časa ter naročnike razpisov, objav in reklamnih obvestil obveščamo,

da bo zaradi praznikov izšla naslednja, to je 48. številka Našega časa 9. decembra 1977.

Uredništvo in uprava Našega časa

Do petka bo prehodno poslabšanje vremena s posameznimi snežnimi padavinami. Ob koncu tedna pa bo oblačno in hladno vreme brez večjih padavin.

„NAŠ ČAS“, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Velenje, Titov trg 2, p.o.

„NAŠ ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstodnevnik „SALEŠKI RUDAR“.

kot tednik pa izhaja „NAŠ ČAS“ od 1. januarja 1973 naprej.

Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Jože Krajnc, Janez Plesnik, Mira Tamše, Boris Zakošek ter Niko Kupec in Dušan Lazar (tehnična urednika).

Izhaja ob petkih – Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Titov trg 2/II, poštni predal 89, telefon (063) 850-087 – Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida 3 dinarje, mesečna naročnina 10 dinarjev, letna naročnina 120

dinarjev (za inozemstvo 250 dinarjev).

Žiro račun pri SDK, podružnici Velenje 52800 – 601 – 21420.

Grafična priprava ČZP „Dolenjski list“, Novo mesto, tisk tiskarna „Ljudska pravica“ Ljubljana.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „NAŠ ČAS“ se po mnenju Sekretariata za informacije in vršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 1. februarja 1974 ne plačuje noben meljneg davka od prometa proizvodov.